

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0339/2010

23.11.2010

BETÄNKANDE

om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2009 och
EU:s politik på området
(2010/2202(INI))

Utskottet för utrikesfrågor

Föredragande: Laima Liucija Andrikienė

RR\840627SV.doc

PE448.819v02-00

SV

Förenade i mångfalden

SV

PR_INI

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
BILAGA I	6
BILAGA II	6
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	6

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2009 och EU:s politik på området (2010/2202(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europeiska unionens elfte rapport om mänskliga rättigheter och demokrati i världen för perioden juli 2008–december 2009,
- med beaktande av artiklarna 6 och 21 i Lissabonfördraget,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och alla relevanta internationella instrument för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av FN-stadgan,
- med beaktande av alla FN:s konventioner om mänskliga rättigheter och deras fakultativa protokoll¹,
- med beaktande av regionala människorättsinstrument, särskilt den afrikanska stadgan om människors och folks rättigheter, det fakultativa protokollet om afrikanska kvinnors rättigheter, den amerikanska konventionen om mänskliga rättigheter, den arabiska stadgan om mänskliga rättigheter och Aseans mellanstatliga kommission för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av ikraftträdandet av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen (ICC) den 1 juli 2002 och av parlamentets resolutioner om ICC²,
- med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt 2003/444/Gusp av den 16 juni 2003 om den internationella brottmålsdomstolen och rådets handlingsplan för att följa upp den gemensamma ståndpunkten och erinrande om den internationella brottmålsdomstolens viktiga roll för att förhindra allvarliga brott inom sin jurisdiktion,
- med beaktande av Europeiska unionens åtagande att bidra till att Internationella

¹ FN:s konvention mot tortyr, FN:s konvention om barnets rättigheter, FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och den internationella konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden.

² EGT C 379, 7.12.1998, s. 265, EGT C 262, 18.9.2001, s. 262, EGT C 293 E, 28.11.2002, s. 88, EUT C 271 E, 12.11.2003, s. 576; Antagna texter, 22.5.2008, P6_TA(2008)0238; Antagna texter, 21.10.2008, P6_TA(2008)0496; Antagna texter, 23.10.2008, P6_TA(2008)0526; Antagna texter, 21.10.2008; Antagna texter, 12.3.2009, P6_TA(2009)0145; Antagna texter, 26.3.2009, P6_TA(2009)0193; Antagna texter, 7.5.2009, P6_TA-PROV(2009)0385; Antagna texter, 22.10.2009, P7_TA(2009)0058; Antagna texter, 17.12.2009, P7_TA(2009)0119.

brottmålsdomstolen fungerar effektivt,

- med beaktande av att det åligger varje stat att utöva sina straffrättsliga befogenheter gentemot dem som har gjort sig skyldiga till internationella brott,
- med beaktande av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de pågående förhandlingarna om EU:s anslutning till konventionen,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna³,
- med beaktande av AVS–EU-partnerskapsavtalet och översynen av detta⁴,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2006 av den 20 december 2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen (det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter, EIDHR)⁵,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om mänskliga rättigheter i världen,
- med beaktande av sina resolutioner av den 14 januari 2009⁶ om utvecklingen för FN:s råd för mänskliga rättigheter, inbegripet EU:s roll, och av den 25 februari 2010⁷ om det trettonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av sina resolutioner av den 1 februari 2007⁸ och 26 april 2007⁹ om initiativet till ett allmänt moratorium för dödsstraff och av FN:s generalförsamlings resolution 62/149 av den 18 december 2007 om ett moratorium för användningen av dödsstraff, liksom resolutionen av den 7 oktober 2010 om världsdagen mot dödsstraff,
- med beaktande av protokoll nr 13 till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, i vilket dödsstraffet förbjuds under alla omständigheter,
- med beaktande av FN:s deklaration om människorättsförsvarare, den verksamhet som bedrivs av FN:s särskilda representanter för människorättsförsvararnas situation samt EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare, och parlamentets resolution av den 16 juni 2010 om människorättsförsvarare¹⁰,

³ EUT C 303, 14.12.2007, s. 1.

⁴ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3, EUT C 303, 14.12.2007, s. 1, EUT L 209, 11.8.2005, s. 27.

⁵ EUT L 386, 29.12.2006, s. 1.

⁶ EUT C 46 E, 24.2.2010, s. 71.

⁷ Antagna texter, P7_TA(2010)0036.

⁸ EUT C 250 E, 25.10.2007, s. 91.

⁹ EUT C 74 E, 20.3.2008, s. 775.

¹⁰ Antagna texter, P7_TA(2010)0226.

- med beaktande av FN:s deklaration om avskaffande av alla former av intolerans och diskriminering baserad på religion eller övertygelse,
- med beaktande av Europeiska unionens riktlinjer om främjande av efterlevnaden av internationell humanitär rätt¹¹, om dödsstraff, om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, om människorättsförsvarare, om människorättsdialoger med tredjeländer, om främjande och skydd av barnets rättigheter samt om våld mot kvinnor och flickor och bekämpande av all diskriminering av dem,
- med beaktande av rådets verktygslåda för att främja och skydda de mänskliga rättigheterna för homosexuella, bisexuella och transpersoner (hbt-personer)¹²,
- med beaktande av sin resolution av den 22 oktober 2009 om främjande av demokrati i EU:s yttre förbindelser¹³,
- med beaktande av alla de resolutioner som parlamentet antagit i brådskande fall av kränkning av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer,
- med beaktande av sin resolution av den 21 januari 2010 om brott mot de mänskliga rättigheterna i Kina, särskilt fallet Liu Xiaobo¹⁴,
- med beaktande av artiklarna 48 och 119.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0339/2010), och av följande skäl:
 - A. Den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna är alltjämt ett referensdokument för hela världen, i vilket alla människor sätts i centrum.
 - B. Europeiska unionens elfte årsrapport om mänskliga rättigheter och demokrati i världen (2008/2009) ger en allmän översikt över EU:s insatser för mänskliga rättigheter och demokrati i världen.
 - C. Syftet med denna resolution är att granska, utvärdera och i specifika fall framföra konstruktiv kritik om EU:s insatser för mänskliga rättigheter och demokrati.
 - D. Europeiska unionens interna människorättsliga arbete har direkt inverkan på EU:s trovärdighet och förmåga att föra en effektiv utrikespolitik på människorättsområdet.
 - E. Unionen bygger på värdena respekt för människans värdighet, frihet, demokrati,

¹¹ EUT C 327, 23.12.2005, s. 4.

¹² Rådets dokument 11179/10.

¹³ Antagna texter, P7_TA(2009)0056.

¹⁴ Antagna texter, P7_TA(2010)0006.

jämlikhet, rättssäkerhet och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive religions- och trosfrihet och rättigheter för personer som tillhör minoriteter.

- F. Rättvisa, demokrati och rättsstaten är de pelare som upprätthåller varaktig fred genom att garantera grundläggande friheter och mänskliga rättigheter. Varaktig fred kan inte uppnås om de som gör sig skyldiga till systematiska kränkningar av de mänskliga rättigheterna och överträdelser av internationell brottslagstiftning skyddas.
- G. Lissabonfördraget har gett EU utökade utrikespolitiska befogenheter på ett sätt som kommer att främja dess värden och mål. De viktigaste nyheterna i EU:s utrikespolitiska åtgärder, som den vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (vice ordföranden/den höga representanten) samt Europeiska utrikestjänsten (utrikestjänsten), ska ytterligare stärka EU:s utrikespolitiska åtgärder på människorättsområdet och skapa bättre möjligheter att integrera de mänskliga rättigheterna i alla relevanta politikområden.
- H. Genom fördraget får EU status som en enda juridisk person och kan därigenom ansluta sig till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna, och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna i Strasbourg kan kontrollera att EU agerar i enlighet med konventionen.
- I. I och med att Lissabonfördraget trädde i kraft blev EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna rättsligt bindande, vilket stärkt skyddet av de mänskliga rättigheterna i Europa.
- J. Som hängiven anhängare av Internationella brottmålsdomstolen (ICC) stöder EU Romstadgans universalitet och försvarar dess integritet i syfte att skydda och stärka domstolens oberoende.
- K. Rådets gemensamma ståndpunkt från den 16 juni 2003 och handlingsplanen från 2004 behöver uppdateras med tanke på hur den internationella brottslagstiftningen har utvecklats sedan 2004. EU:s bistånd och samarbete måste utökas och förbättras i takt med att antalet häktningsbeslut och rättegångar vid ICC ökar.
- L. Insatserna för att bekämpa terrorismen i världen har aktualiserat behovet av att förena säkerhet med respekt för de mänskliga rättigheterna.
- M. Den globala ekonomiska och finansiella krisen har haft negativ inverkan på de ekonomiska, sociala och kulturella rättigheterna. Mest påverkade är de fattigastes rättigheter. Till följd av stigande och volatila priser och varuspekulation har miljoner människor i ett antal länder i Afrika, Asien och Latinamerika svårt att tillgodose sina grundläggande behov. Miljontals människor lever under otrygga och ovärdiga förhållanden, och i vissa länder har protester slagits ned med våld.

- N. Ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter måste få samma uppmärksamhet och tillmätas lika stor betydelse som medborgerliga och politiska rättigheter. Människorättsklausulerna i avtalen mellan EU och tredjeländer måste respekteras och genomföras.
- O. Klimatförändringarna har en varaktig, långsiktig inverkan på de mänskliga rättigheterna. Det är troligt att de negativa konsekvenserna drabbar utsatta grupper som ursprungsbefolkningar, både i utvecklingsländer och de nordligaste områdena, särskilt hårt, men kan komma att förgrena sig mycket mer än så.
- P. Kampen mot straffrihet är oerhört viktig eftersom dess mål är att förhindra och bestraffa de allvarligaste brotten och deras förövare. Straffrihet är ett övergripande problem inom många delar av de mänskliga rättigheterna, exempelvis tortyr, dödsstraff, våld mot kvinnor, förföljelse av människorättsförsvarare samt kampen mot terrorismen.
- Q. Enligt FN har de gamla problemen rörande de mänskliga rättigheterna vid avkolonialisering fortfarande inte lösts överallt i EU:s grannskap, i synnerhet i Västsahara.
- R. Genomförande och verkställande av de grundläggande principer som fastslås i den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna är av största vikt för EU:s institutioner.
- S. Det förekommer nya former av kränkningar av de mänskliga rättigheterna i världen, inte minst på det framväxande IT-området, t.ex. missbruk och censur på Internet samt kränkningar av privatlivet genom användningen av personuppgifter.
- T. Hotet mot religions- och trosfriheten ökar ständigt, i synnerhet från diktatoriska regimer som riktar in sig på religiösa minoritetsgrupper eller på grund av att regeringar inte lyckas avstyra angrepp, trakasserier och andra skadliga handlingar mot enskilda individer eller religiösa grupper.
- U. De mänskliga rättigheterna utsätts för kränkningar i länder som har erkänt den juridiska grundas på de internationella instrumenten för mänskliga rättigheter och i länder som ignorerar de historiskt grundade rättigheterna.
1. Europaparlamentet upprepar sin fasta beslutsamhet och erinrar om sina långsiktiga insatser för att försvara mänskliga rättigheter och demokrati i världen genom utveckling av en kraftfull och effektiv EU-politik för de mänskliga rättigheterna som garanterar större samstämdhet och enhetlighet över samtliga politikområden och genom bilaterala förbindelser med tredjeländer och aktivt deltagande i internationella forum samt stöd till internationella och det lokala civila samhällets organisationer.
 2. Europaparlamentet anser att Lissabonfördragets ikraftträdande innebär en historisk möjlighet att åtgärda de kvarvarande bristerna i EU:s politik för

mänskliga rättigheter och demokrati, och uppmanar därför utrikestjänsten att fullt ut uppfylla syftet och andan i Lissabonfördraget, vars mål är att se till att respekten för och främjandet av de mänskliga rättigheterna blir en central del inom unionens olika utrikespolitiska områden i enlighet med artiklarna 2, 3 och 21 i fördraget om Europeiska unionen.

3. Europaparlamentet påpekar att unionens åtgärder i internationella sammanhang, i enlighet med avdelning V kapitel 1 i EU-fördraget ska utgå från principerna om demokrati, rättsstaten samt de mänskliga rättigheternas och de grundläggande friheternas universalitet, obestridlighet och odelbarhet. Parlamentet betonar att dessa principer är viktiga gemensamma hörnstenar i EU:s förbindelser med tredjeländer.
4. Europaparlamentet anser därför att beslutet om var de mänskliga rättigheterna ska placeras inom utrikestjänstens struktur är av största vikt. Parlamentet begär därför att det inrättas ett direktorat för mänskliga rättigheter och demokrati, vars uppgift ska vara att utveckla en stabil EU-strategi för mänskliga rättigheter och demokrati och stå för den övergripande samordningen inom multilaterala forum. Parlamentet insisterar på att expertkunskaper om mänskliga rättigheter och demokrati måste förankras som ett centralt ansvarsområde för varje geografisk och politisk avdelning inom utrikestjänsten samt att denna strategi förhindrar att de mänskliga rättigheterna blir en isolerad fråga och är det enda sättet att garantera fullständig efterlevnad av villkoren i Lissabonfördraget.
5. Europaparlamentet noterar åtagandet från vice ordföranden/den höga representanten om att bygga upp en aktiv roll för EU på den internationella scenen för att stärka de mänskliga rättigheterna och demokratin i världen. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att se till att det inrättas en arbetsgrupp för de mänskliga rättigheterna (COHOM) med bas i Bryssel, vars syfte ska vara att effektivt integrera och garantera att denna fråga snarast inlemmas i andra områden i EU:s institutioner och politikområden. Parlamentet uppmanar även vice ordföranden/den höga representanten att överväga vikten av obligatorisk utbildning i mänskliga rättigheter för EU:s personal, även delegationschefer och direktörer inom utrikestjänsten.
6. Europaparlamentet begär att det inrättas en särskild representant för mänskliga rättigheter. Parlamentet betonar att utnämmandet av särskilda EU-representanter för människorättsförsvarare, för internationell humanitär rätt och internationell rättskipning liksom för kvinnors och barns rättigheter skulle kunna bidra till att göra EU:s yttre åtgärder inom detta område mer samstämda och synligare. Parlamentet betonar att dessa särskilda representanter bör utgöras av experter med bestyrkt erfarenhet av människorättsfrågor.
7. Europaparlamentet anser att det finns ett stort behov av en mer enhetlig ram för att göra EU:s stöd till uppbyggnaden av demokrati i världen effektivare. Parlamentet anser att främjandet av demokratin och de mänskliga rättigheterna ovillkorligen måste prioriteras i en enhetlig utrikespolitik för EU, eftersom ett demokratiskt samhälle, rättsstaten och garantier om grundläggande friheter

utgör grunden för upprätthållandet av de mänskliga rättigheterna och ska inkluderas i alla samarbetsavtal och avtal om strategiskt partnerskap mellan EU och tredjeländer. EU:s nya institutionella struktur, särskilt utrikestjänsten, innebär en möjlighet att göra EU mer samstämt och effektivt på området.

8. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att fullgöra sina åtaganden att integrera mänskliga rättigheter i alla EU:s yttre åtgärder, så att de kommer till uttryck i utrikestjänstens struktur och resurstilldelning. Den nya tjänsten ska därmed kunna se till att frågor rörande de mänskliga rättigheterna återfinns inom alla utrikespolitiska områden, inbegripet den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, utveckling och handel.
9. Europaparlamentet anser att EU:s särskilda representanter bör utvecklas ytterligare snarare än gradvis avvecklas, särskilt i länder och regioner där EU inte har något diplomatiskt uppdrag. Med tanke på människorättsfrågornas betydelse under och efter konfliktsituationer bör samtliga särskilda EU-representanter ha mandat som omfattar civila och politiska rättigheter, ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, kvinnors och barns rättigheter, internationell humanitär rätt samt internationell rättskipning, och som uttryckligen omfattar främjandet och säkerställandet av respekten för mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen. EU:s särskilda representanter är kontaktpunkter för interna riktlinjer, expertkunskaper och åsiktsutbyte och är logiska samarbetspartners för tredjeländer och andra aktörer utanför EU. Parlamentet välkomnar utnämmandet av minst en person i varje EU-delegation till kontaktperson och chef för samordning, integrering och övervakning av människorättspolitiken.
10. Europaparlamentet gläds åt att vice ordföranden/den höga representanten är villig att göra en grundlig översyn av samtliga EU-instruments effektivitet på detta område, från människorättsdialoger till EU-riktlinjer, och från det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDHR) till EU:s bilaterala bistånd och verksamhet inom multilaterala forum, och att inleda en samrådsprocess om utvecklandet av landsspecifika människorättsstrategier som omfattar samtliga mänskliga rättigheter som kodifieras genom internationella konventioner och FN-konventioner som även inbegriper ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter. Parlamentet är fast beslutet och betonar vikten av att Europaparlamentet fullt ut deltar i dessa samråd. Parlamentet betonar att även det civila samhällets organisationer måste delta i samråden.
11. Europaparlamentet anser att de landsspecifika strategier för mänskliga rättigheter som parlamentet upprepade gånger har krävt på ett avgörande sätt kan stärka enhetligheten och effektiviteten hos EU:s utrikespolitiska åtgärder om den landsspecifika strategin formuleras i ett referensdokument som fastställer de landsspecifika prioriteringar och mål som ska integreras i EU:s alla relevanta utrikespolitiska åtgärder och instrument.

12. Europaparlamentet insisterar i synnerhet på att en grundlig bedömning görs av människorättsaspekterna inom den europeiska grannskapspolitiken inom ramen för översynen. Man bör då särskilt inrikta sig på samstämdhet och effektivitet hos de befintliga mekanismerna som handlingsplaner, lägesrapporter, människorättsdialoger och beslutsfattandeprocessen vid uppgradering av förbindelserna med tredjeländer.
13. Europaparlamentet anser att det omarbetade ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen är ett genombrott för parlamentets samarbete med kommissionen, men beklagar att rådet inte ingår i avtalet. Parlamentet framhåller behovet av en förbättrad insyn i och obegränsad tillgång till handlingar mellan samtliga EU-institutioner för att effektivisera det interinstitutionella samarbetet och samstämdheten.
14. Europaparlamentet erinrar om att en enhetlig utrikespolitik för EU är avgörande om unionen ska kunna spela en viktig och konstruktiv roll för att främja de mänskliga rättigheterna runtom i världen, och uppmanar medlemsstaterna att visa ett orubbligt engagemang och politisk vilja för att uppnå detta mål.
15. Europaparlamentet framhåller att större tonvikt måste läggas vid att förbättra EU:s förmåga att snabbt ingripa mot kränkningar av de mänskliga rättigheterna i tredjeländer, i synnerhet när det gäller att stödja människorättsförsvarare som är i fara, liksom brott mot de mänskliga rättigheterna som begås av EU-baserade företag i tredjeländer. Detta bör ske genom utveckling av strategiska åtgärdsprogram.
16. Europaparlamentet bekräftar att icke-statliga organisationer är oerhört viktiga för ett demokratiskt samhälles utveckling och framgång, för främjandet av ömsesidig förståelse och tolerans samt för att ta initiativ till och upprätthålla politiska prioriteringar som möjliggör åtgärder och gemensamma lösningar på de svårigheter som uppstår under demokratins utveckling.

EU:s årsrapport om de mänskliga rättigheterna i världen

17. Europaparlamentet framhåller betydelsen av EU:s årsrapport om de mänskliga rättigheterna i arbetet med att analysera och utvärdera EU:s politik för mänskliga rättigheter och framför allt för att synliggöra frågor om mänskliga rättigheter i allmänhet, och betonar även parlamentets rätt att granska kommissionens och rådets åtgärder inom området mänskliga rättigheter. Parlamentet vill delta fullt ut i utarbetandet av vissa avsnitt i framtida årsrapporter som rör dess egen verksamhet inom området mänskliga rättigheter, enligt praxis som förevarit under vissa tidigare ordförandeskap.
18. Europaparlamentet gläds åt att vice ordföranden/den höga representanten lagt fram EU:s årsrapport för parlamentet och att den nya rapporteringsperioden nu löper över ett kalenderår, vilket innebär att parlamentet kan ägna sammanträdesveckan i december åt mänskliga rättigheter, med utdelning av det årliga Sacharovpriset för tankefrihet och diskussioner om sin årsrapport om de

mänskliga rättigheterna i världen och EU:s politik på området.

19. Europaparlamentet, rådet och kommissionen uppmanas att öka sina ansträngningar för att sprida EU:s årsrapporter om mänskliga rättigheter och demokrati och göra dem tillgängliga för en så bred läsekrets som möjligt, i synnerhet för alla som arbetar för mänskliga rättigheter och demokrati över hela världen. Parlamentet efterlyser också offentliga informationskampanjer för att stärka EU:s profil på området. Den senaste utgåvan innehåller en förbättring i form av tydligare presentation.
20. Europaparlamentet upprepar sin begäran att mer och bättre information ska tillhandahållas av rådet, kommissionen och EU:s delegationer och ambassader på fältet för en bedömning av de politiska åtgärderna. Förslag till specifika riktlinjer bör utarbetas och läggas fram för att förbättra det allmänna upplägget, minimera eventuella motsägelser och anpassa de politiska prioriteringarna land för land, så att landsspecifika människorättsstrategier kan antas i enlighet med definitionen i utrikestjänstens program. Frågan om insyn måste ges en framträdande plats i EU:s åtgärder, med ökad tillgång till dagordningar och handlingar i samband med att de mänskliga rättigheterna diskuteras med tredjeländer.
21. Europaparlamentet upprepar sin begäran att tillämpningen och resultaten av EU:s politik, instrument, initiativ och dialog om mänskliga rättigheter i tredjeländer ska utvärderas regelbundet och att parlamentet ska få ta del av samtliga resultat. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att utveckla särskilda, kvantifierbara indikatorer och riktmärken för att mäta hur effektiv denna politik är.

EU:s verksamhet på människorättsområdet inom internationella forum

22. Europaparlamentet poängterar att en framtida anslutning till den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna innebär en möjlighet för EU att bevisa sitt engagemang för försvaret av de mänskliga rättigheterna inom och utanför unionens gränser. EU:s medlemsstater uppmanas att ge sitt stöd till detta och att engagera unionsmedborgarna i det.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att på en bred bas, inom och utom unionen, arbeta för att främja den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, också med målet att informera allmänheten om jurisdiktionen för Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, dit medlemsstaterna i Europarådet och deras medborgare kan vända sig för lagföring och upprättelse vid överträdelser.
24. Europaparlamentet uppmanar den höga representanten att se till att utrikestjänsten blir väl integrerad och samordnad med övriga internationella organ, regionala organisationer och deras arbete för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar också den höga representanten att se till att rekommendationer, farhågor och prioriteringar som uttrycks i och av FN,

Europarådet, OSSE och andra internationella institutioner integreras i alla EU:s politikområden, i synnerhet rörande mänskliga rättigheter, på ett fullständigt och systematiskt sätt.

25. Europaparlamentet beklagar den långsamma utredningen av rättsfall vid Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, som har pågått så länge som i sju år. Parlamentet konstaterar att det finns omkring 100 000 oavslutade rättsfall vid domstolen. Parlamentet betonar att domstolen måste vara en föredömlig institution när det gäller skyddet av rätten till rättvisa och en rättvis rättegång, och uppmanar EU:s institutioner och medlemsstater att göra allt de kan för att bistå domstolen. Parlamentet välkomnar det faktum att Ryssland, som var den sista av 47 deltagande stater vid Europarådet som vägrade att ratificera protokoll 14, nu har ratificerat protokoll 14 till den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, det vill säga protokollet om domstolens effektivitet där det föreskrivs att domstolens förfaranden ska förenklas i syfte att underlätta hanteringen av eftersläpande rättsfall. Protokollet kan inte träda i kraft förrän samtliga medlemmar av Europarådet har ratificerat det.
26. Europaparlamentet uppmanar till ett förstärkt samarbete mellan Europarådet och Europeiska unionen när det gäller att främja och respektera de mänskliga rättigheterna, inbegripet ekonomiska och sociala rättigheter och minoriteters rättigheter, främja hbt-personers rättigheter och rättigheterna för dem som värnar om hbt-personers rättigheter, säkerställa att de som utsatts för diskriminering är medvetna om och har tillgång till effektiva rättsmedel inför en nationell myndighet för att bekämpa diskriminering samt skydda regionala språk och minoritetsspråk genom användning av rättsliga verktyg för icke-diskriminering och befintliga organ för sociala rättigheter för att förespråka mångfald och tolerans.
27. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att underteckna och ratificera alla centrala människorättskonventioner med tillhörande fakultativa protokoll från FN och Europarådet, i synnerhet 1990 års internationella konvention om skydd för alla migrerande arbetare och deras familjemedlemmar, den internationella konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden, FN:s deklaration av den 13 september 2007 om ursprungsfolkens rättigheter, Internationella arbetsorganisationens deklaration från 1998 om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, Europarådets ramkonvention om skydd för nationella minoriteter, den europeiska stadgan om landsdels- eller minoritetsspråk, det fakultativa protokollet till den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, de fakultativa protokollen till konventionen om barnets rättigheter samt FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Parlamentet insisterar på att det fakultativa protokollet till konventionen ska betraktas som en integrerad del av själva konventionen och begär samtidig

anslutning till den sistnämnda (både konventionen och protokollet)¹⁵.

28. Europaparlamentet understryker att de definitioner av mänskliga rättigheter som antogs av världssamfundet efter andra världskriget har visat sig vara tillräckligt flexibla för att även innefatta den senare tidens mänskliga framsteg, men betonar behovet av att beskriva nya rättigheter som svarar mot nya hot mot friheten, till exempel forskningsfriheten, samvetsfriheten och kunskapsfriheten, frihet som rör könsidentitet och sexuell läggning och alla rättigheter på det digitala området, inte minst allmän tillgång till Internet.
29. Europaparlamentet betonar vikten av att bättre rationalisera och om möjligt samordna de internationella organ som har jurisdiktion över mänskliga rättigheter och förfaranden som rör dessa, med målet att alltid bättre kunna främja och försvara de grundläggande rättigheterna så som dessa beskrivs i relevanta internationella instrument.
30. Europaparlamentet framhåller behovet av ökat beaktande av Europarådets och FN:s olika övervakningsmekanismer och av ett närmare samarbete med deras olika fördragsorgan för att man på ett bättre sätt ska kunna kanalisera deras slutsatser och utnyttja deras sakkunskap på området.
31. Europaparlamentet välkomnar EU:s bemödanden i FN:s generalförsamlings tredje kommitté (sociala, humanitära och kulturella frågor) i ett stort antal resolutioner, särskilt de som rör krav på ett moratorium för tillämpningen av dödsstraff, vilket fått stöd från flera länder, om barnets rättigheter, om religiös intolerans och om människorättssituationen i Burma och Nordkorea.
32. Europaparlamentet välkomnar öppnandet av det första europeiska regionala kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter i Bryssel i oktober 2009. Parlamentet föreslår att ett effektivt samarbete upprättas med högkommissarien för att på ett bättre sätt främja och följa upp utarbetandet och genomförandet av normer och politik för mänskliga rättigheter i både EU och övriga Europa.
33. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att utarbeta en strategi gentemot de länder som vägrar att fullt ut samarbeta med FN:s mekanismer, bereda tillträde för FN:s oberoende experter och särskilda rapportörer, ge dem fullt tillträde till landets territorium och avstå från att hindra deras arbete.
34. Europaparlamentet beklagar att EU:s politik och uppträdande gentemot den burmesiska militärjuntan försvagats och understryker att den nuvarande

¹⁵ I december 2009 hade både konventionen och det fakultativa protokollet ratificerats av Belgien, Förenade kungariket, Italien, Portugal, Slovenien, Spanien, Sverige, Tyskland, Ungern och Österrike. Samtliga medlemsstater hade undertecknat konventionen, men femton av dem hade ännu inte ratificerat den (Bulgarien, Cypern, Estland, Finland, Frankrike, Grekland, Irland, Lettland, Litauen, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Polen, Rumänien och Slovakien). Nitton medlemsstater hade även undertecknat protokollet, tio av dem hade dock ännu inte ratificerat det (Bulgarien, Cypern, Finland, Frankrike, Litauen, Luxemburg, Malta, Rumänien, Slovakien och Tjeckien).

inställningen inte bidrar till kampen mot den tragiska politiska, sociala och humanitära situation som det burmesiska folket tvingats leva i sedan det militära styret inleddes, utan i stället kan uppfattas som en viss undfallenhet gentemot diktaturen.

35. Europaparlamentet välkomnar EU:s stöd till de initiativ som antagits inom FN och andra internationella forum för att avkriminalisera homosexualitet. Parlamentet uppmanar EU att inom samtliga internationella forum fortsätta att stödja initiativ som fördömer människorättsbrott på grund av sexuell läggning och kön, i samarbete med de stater som antar liknande ståndpunkter.
36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att främja arbetet med att göra ”klimatflykting” (vilket avser en människa som tvingas fly från sitt hem och söka skydd utomlands till följd av klimatförändringar) till ett vedertaget juridiskt begrepp. Detta begrepp är ännu inte erkänt inom internationell rätt eller i något rättsligt bindande internationellt avtal.
37. Europaparlamentet efterlyser ett förstärkt samarbete mellan FN, dess permanenta forum för ursprungsbefolkningar och EU på området skydd av ursprungsbefolkningars rättigheter eftersom ursprungsbefolkningar är en av de mest utsatta grupperna i världen.

FN:s råd för mänskliga rättigheter (MR-rådet)

38. Europaparlamentet betonar MR-rådets roll inom FN:s organisation och dess potential att utveckla en värdefull ram för EU:s multilaterala initiativ på människorättsområdet. Parlamentet konstaterar att detta nya organ måste fortsätta att sträva efter att i sitt arbete tillämpa högsta tänkbara normer och vara så effektivt som möjligt för att därmed få större trovärdighet.
39. Europaparlamentet betonar att ett aktivt deltagande av det civila samhällets organisationer är av avgörande betydelse för MR-rådets effektivitet.
40. Europaparlamentet noterar med stor tillfredsställelse att Förenta staternas nuvarande administration försöker bli mer involverad i FN och har tagit plats i MR-rådet under perioden 2009–2012. Ett amerikanskt medlemskap förbättrar MR-rådets trovärdighet och kapacitet. Parlamentet uppmanar EU att stärka samarbetet med Förenta staterna, särskilt att utbyta erfarenheter om människorättsdialoger.
41. Europaparlamentet erinrar om att MR-rådets rutiner under 2011 kommer att genomgå en omfattande översyn, och uppmanar därför EU att förbereda sig inför denna översyn och att även delta aktivt i den.
42. Europaparlamentet framhåller vikten av de allmänna återkommande utvärderingarna och uppmanar rådet, kommissionen och, framför allt, den nya utrikestjänsten att nära följa och övervaka arbetet med dessa utvärderingar samt att inom ramen för översynen av MR-rådet se till att de allmänna återkommande

utvärderingarna blir effektivare och lägga större vikt vid oberoende experters åsikter.

43. Europaparlamentet stöder kraftfullt EU:s insatser för att förhindra partiskhet och manipulation i samband med de allmänna återkommande utvärderingarna. Parlamentet beklagar i detta sammanhang starkt utgången av februarisammanträdet 2009, som var hårt drabbat av förfarandemässig obstruktion och försök att manipulera utvärderingsprocessen.
44. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att regelbundet besöka MR-rådet och att personligen se till att det finns så täta band som möjligt mellan MR-rådet och utrikestjänsten på alla nivåer. Den framtida människorättsenheten inom utrikestjänsten bör upprätta nära arbetsförbindelser med MR-rådet. Parlamentet uppmanar till en samordnad dialog med tredjeländer om de ståndpunkter som intas i FN:s råd för mänskliga rättigheter, inte bara i Genève och i de särskilda dialogerna om mänskliga rättigheter, utan även i alla bilaterala diskussioner om EU:s politiska samarbete samt handels- och utvecklingsamarbete med dessa länder.
45. Europaparlamentet konstaterar att EU:s medlemsstater är i minoritet inom MR-rådet. Parlamentet begär att EU:s institutioner och medlemsstater gör en samfäll insats för att utveckla lämpliga allianser med de länder och icke-statliga aktörer som driver kampen för de mänskliga rättigheternas allmängiltighet och odelbarhet.
46. Europaparlamentet uppmanar den höga representanten och EU:s utrikesministrar att inför varje möte med FN:s råd för mänskliga rättigheter och varje session i FN:s generalförsamling anta utrikesrådets slutsatser där EU:s prioriteringar och strategier anges.
47. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och utrikestjänsten att förbättra sina kontakter med demokratiska regeringar och regeringar som befinner sig i demokratiseringsprocessen och som tillhör andra regionala grupper inom MR-rådet, för att öka chanserna till framgång för initiativ som syftar till efterlevnaden av principerna i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att samordna sitt arbete på ett effektivare sätt, och uppmanar kommissionen att ta fram en årsrapport om röstningsmönster inom FN i människorättsfrågor, med en analys av hur dessa mönster har påverkats av den politik som förs av EU och dess medlemsstater samt av andra block. Parlamentet upprepar att EU:s delegation och EU:s medlemsstater i Genève bör prioritera arbetet med att nå ut till tredjeländer vid ett tidigare skede i diskussionerna och undvika att lägga alltför stor vikt vid interna diskussioner som är avsedda att nå enighet inom EU med risk för att en situation med ”minsta gemensamma nämnare” uppstår.
48. Europaparlamentet upprepar hur viktigt det är med särskilda förfaranden och landsspecifika mandat inom MR-rådet. Parlamentet välkomnar det nyinrättade

tematiska mandatet för kulturella rättigheter och utvidgningen av de tematiska mandaten för rätt till mat, religions- och trosfrihet samt internflyktingars rättigheter. Likaså välkomnas utvidgningen av de landsspecifika mandaten för Burundi, Haiti, Kambodja, Somalia, Nordkorea, Burma och Sudan. Samtidigt är det beklagligt att mandaten för Liberia och Demokratiska republiken Kongo inte utvidgats.

49. Europaparlamentet välkomnar varmt MR-rådets beslut från 2008 om att utvidga mandatet för FN:s generalsekreterares särskilda representant för mänskliga rättigheter i näringslivet och de slutsatser som rådet antog i december 2009 under det svenska ordförandeskapet och i vilka den särskilda representantens arbete välkomnas. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att fortsätta arbeta för att genomföra mandatets slutliga rekommendationer och ramverket om skydd, respekt och ersättning, som ska presenteras för MR-rådet år 2011.
50. Europaparlamentet välkomnar MR-rådets särskilda sammanträden om människorättssituationen i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo, om den globala ekonomiska och finansiella krisens inverkan på det universella förverkligandet och det faktiska åtnjutandet av mänskliga rättigheter, om människorättssituationen i Sri Lanka samt om människorättssituationen i de ockuperade palestinska områdena och östra Jerusalem. Parlamentet beklagar att EU:s medlemsstater vid MR-rådets tolfte sammanträde den 16 oktober 2009 inte lyckades enas om en gemensam ståndpunkt beträffande Goldstonerapporten i och med att fyra medlemsstater röstade mot rapporten, två medlemsstater lade ned sina röster och två medlemsstater som inte deltog i omröstningen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och alla berörda EU-institutioner att förbättra den politiska samordningen inom MR-rådet och andra FN-organ. Parlamentet betonar att alla parter respekt för internationell människorättslagstiftning och internationell humanitär rätt under alla omständigheter är en nödvändig förutsättning för att nå en rättvis och varaktig fred i Mellanöstern. Parlamentet uppmanar därför med kraft samtliga parter att i enlighet med FN:s generalförsamlings resolutioner av den 5 november 2009 och 26 februari 2010 utföra utredningar som uppfyller internationella normer. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att säkerställa att de som brutit mot internationell rätt hålls ansvariga i enlighet med EU:s skyldigheter enligt Genèvekonventionen och EU:s prioritering att bekämpa straffrihet.
51. Europaparlamentet stöder principen om oberoende för kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter (OHCHR), och beklagar att det vid det tionde ordinarie sammanträdet i mars 2009 antogs en resolution som syftar till att begränsa kontorets oberoende, trots att EU:s motsatte sig detta. Parlamentet uppmanar EU:s institutioner att tillhandahålla ytterligare finansiellt stöd till det särskilda förfarandesystem som kontoret för FN:s högkommissarie för de mänskliga rättigheterna tillämpar, för att säkerställa att alla mandatinnehavare för särskilda förfaranden har tillräckliga resurser för att utöva sina uppgifter på lämpligt sätt.

EU:s samarbete med Internationella brottmålsdomstolen (ICC)

52. Europaparlamentet upprepar sitt starka stöd till ICC och dess främsta mål att bekämpa straffrihet vid folkmord, krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten. Parlamentet gläds åt att det totala antalet stater som är parter i Romstadgan ökade till 114 sedan Bangladesh, Seychellerna, Saint Lucia och Moldavien ratificerat den i mars respektive augusti och oktober 2010. Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen ratificerades av samtliga EU:s medlemsstater som en viktig del av unionens demokratiska principer och värderingar och parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att följa stadgan fullt ut, eftersom den utgör en del av EU:s regelverk. Parlamentet understryker vikten av universalitetsprincipen och uppmanar utrikestjänsten, EU:s medlemsstater och kommissionen att fortsätta sina kraftfulla insatser för att främja en universell ratificering av Romstadgan och avtalet om privilegier och immuniteter för Internationella brottmålsdomstolen och antagande av nationell genomförandelagstiftning och att se över rådets gemensamma ständpunkt 2003/444/Gusp av den 16 juni 2003 om den internationella brottmålsdomstolen och handlingsplanen från 2004 för att följa upp den gemensamma ständpunkten. Parlamentet begär att sådana insatser utökas till att omfatta avtalet om privilegier och immuniteter för Internationella brottmålsdomstolen, som är ett viktigt operativt verktyg för domstolen, och uppmanar även EU:s medlemsstater att se över och uppdatera den gemensamma ständpunkten och handlingsplanen för ICC för att på så sätt stärka EU:s faktiska stöd till ICC i ljuset av domstolens aktuella utveckling, problem och behov med tanke på att arresteringsordrarna och målen vid ICC fortsätter att öka i antal samt att inleda diskussioner om möjligheten att anta EU-riktlinjer om internationell rättskipning/ICC.
53. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten, kommissionen och EU:s medlemsstater att stödja verkställigheten av ICC:s beslut och samarbetet med denna domstol under utvidgningsförhandlingar och i anslutningsförfaranden samt vid alla EU-toppmöten och i alla dialoger med tredjeländer, inbegripet Förenta staterna, Kina, Ryssland, Afrikanska unionen och Israel. Parlamentet uppmanar särskilt rådet och kommissionen att se till att rättsliga frågor ingår som en integrerad del i alla fredsförhandlingar. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten att alltid se till att en ICC-klausul införs i därtill hörande avtal med tredjeländer. Parlamentet uppmanar den höga representanten att se till att ICC integreras i EU:s utrikespolitiska prioriteringar och på lämpligt sätt införlivas i uppdraget för EU:s särskilda representanter. Dessutom uppmanas den höga representanten att se till att utrikestjänstens personal får fortlöpande utbildning om ICC, både på huvudkontoren och vid EU:s delegationer. Parlamentet uppmanar EU:s höga representant att utse ett särskilt sändebud om internationell rättvisa, som ska ha till uppdrag att främja, integrera och företräda EU:s åtagande att bekämpa straffrihet och att stödja ICC genom sin utrikespolitik.
54. Europaparlamentet välkomnar att Belgien den 3 juli 2008 verkställde den arresteringsorder som ICC:s förundersökningskammare III utfärdade mot

Jean Pierre Bemba. Parlamentet konstaterar emellertid med stor oro att åtta arresteringsordrar som utfärdats av ICC, gällande fyra höga ledare i Herrens befrielsearmé (LRA) i Uganda, Bosco Ntaganda i Demokratiska republiken Kongo, Ahmad Harun, Ali Kushayb och Sudans president Omar Hassan Ahmad al-Bashir ännu inte har verkställts. Parlamentet beklagar att Sudan fortsätter att underlåta och vägra att gripa och överlämna de misstänkta till ICC och därmed fortlöpande åsidosätter sina skyldigheter enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1593 (2005). Parlamentet konstaterar att ICC:s förundersökningskammare den 26 maj 2010 informerade FN:s säkerhetsråd om Sudans bristande samarbete i målet mot Harun och Kushayb. Parlamentet uttrycker sin djupa oro över att två av ICC:s avtalsslutande parter, Tchad och Kenya, nyligen bjöd in och välkomnade president Omar al-Bashir till sitt territorium trots att de enligt Romstadgan är skyldiga att gripa honom och att de underlät att verkställa arresteringsordern i fråga. Parlamentet begär att man fortsätter att söka efter de åtalade personer som är på fri fot i Kroatien, och betonar den roll som EU och ICC kan spela för att försäkra sig om att möjliga krigsförbrytelser utreds i Sri Lanka och Demokratiska republiken Kongo.

55. Europaparlamentet välkomnar USA:s engagemang och förnyade åtagande när det gäller ICC, vilket inte minst visar sig i landets deltagande som observatör vid stadgepartsförsamlingens åttonde sammanträde i Haag i november 2009 och vid den första konferensen om översyn av Romstadgan i juni 2010. Parlamentet noterar med tillfredsställelse den amerikanska administrationens första lovande uttalanden om ICC och utfästelse om att landet ska samarbeta med domstolen under översynskonferensen. Parlamentet uppmanar Förenta staterna att återigen betrakta sin underskrift av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen som bindande och att engagera sig mer i ICC:s arbete, särskilt i ärenden som är föremål för utredningar eller preliminära analyser av ICC och genom att färdigställa en omfattande strategi gentemot ICC.
56. Europaparlamentet uppmanar den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen att vid sitt kommande sammanträde diskutera kampen mot straffrihet inom internationellt utvecklingssamarbete och relevant politisk dialog i enlighet med flera resolutioner och artikel 11.6 i det reviderade Cotonouavtalet, i syfte att integrera kampen mot straffrihet och stärkandet av rättsstatsprincipen inom befintliga program och åtgärder för utvecklingssamarbete. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att fortsätta dialogen om dessa frågor med Afrikanska unionen och att stödja de afrikanska avtalsslutande parterna så att de kan fortsätta att uppfylla sina skyldigheter enligt Romstadgan. Parlamentet uttrycker sitt stöd för domstolens begäran att öppna ett sambandskontor med Afrikanska unionen i Addis Abeba.
57. Europaparlamentet konstaterar att samarbetet mellan de avtalsslutande parterna, signatärstaterna och domstolen i enlighet med artikel 86 i Romstadgan fortfarande är av stor betydelse för det internationella straffrättsliga systemets effektivitet och framgång, i synnerhet vad avser brottsbekämpningskapaciteten, och för att domstolens rättsliga verksamhet ska kunna bedrivas på ett effektivt

och oberoende sätt. Parlamentet erkänner vidare samarbets- och biståndsavtalet mellan ICC och EU och uppmanar med det avtalet i åtanke EU och dess medlemsstater att bistå domstolen på alla sätt som krävs, inbegripet stöd på plats i domstolens pågående mål och i synnerhet när det gäller verkställigheten av pågående arresteringsordrar. Parlamentet uppmanar enträget alla EU:s medlemsstater att anta nationell lagstiftning om samarbete, i enlighet med del 9 i Romstadgan, om de ännu inte har gjort detta, och att ingå ad hoc-avtal med domstolen om verkställigheten av domstolens domar och om vittnesskydd och flyttning av vittnen. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att föra upp samarbetet som en stående fråga på dagordningen för ICC:s stadgепartsförsamling, i syfte att se till att bästa praxis sprids och att exempel på uteblivet samarbete diskuteras och att lämpliga åtgärder vidtas av stadgепartsförsamlingen.

58. Europaparlamentet understryker behovet av att stärka det internationella straffrättsliga systemet i allmänhet och konstaterar med oro att Ratko Mladić och Goran Hadžić fortfarande är på fri fot och inte har överlämnats till Internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien (Icty). I detta sammanhang uppmanar parlamentet de serbiska myndigheterna att säkerställa fullständigt samarbete med Icty, vilket borde leda till att alla de resterande åtalade krigsförbrytarna grips och överlämnas, så att klartecken kan ges för att ratificera ett stabiliserings- och associeringsavtal. Parlamentet noterar behovet av fortgående stöd, däribland finansiellt stöd, så att den särskilda domstolen för Sierra Leone kan slutföra pågående rättegångar och eventuella överklaganden. Parlamentet konstaterar också att framsteg gjorts inom det multilaterala samarbetet när det gäller tillhandahållande av sakkunskap och stöd. Fastställande, sammanställande och skydd av information kan vara till hjälp vid ett stort antal situationer när det gäller internationell rätt och övergångsstrukturer för rättskipning, framför allt genom den rättsliga snabbinsatsstyrka där fler än hälften av EU:s medlemsstater deltar. Parlamentet uppmuntrar till fortgående och utökat stöd till den rättsliga snabbinsatsstyrkan.

EU:s riktlinjer för mänskliga rättigheter

Dödsstraff

59. Europaparlamentet erinrar om resolutionen om ett globalt moratorium för tillämpningen av dödsstraff (resolution 63/168), som FN:s generalförsamling antog den 18 december 2008. Sammanlagt har nu 106 länder röstat för denna resolution, vilket bekräftar att den globala opinionen mot dödsstraff successivt håller på att befästa.
60. Europaparlamentet välkomnar besluten från 2009 att avskaffa dödsstraffet i Burundi och Togo samt i den amerikanska delstaten New Mexico. Parlamentet beklagar dock det faktum att dödsstraffet fortfarande tillämpas i 35 av de 50 amerikanska delstaterna.
61. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att uppmuntra de länder

som ännu inte undertecknat, ratificerat eller börjat tillämpa det andra fakultativa protokollet till den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, eller ett liknande regionalt instrument, att göra detta.

62. Europaparlamentet upprepar att EU är motståndare till dödsstraff under alla omständigheter, även utomrättsliga avrättningar, och erinrar om att EU är den ledande biståndsgivaren för de civila samhällets organisationer som arbetar mot dödsstraff. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge fortsatt prioritet åt kampen mot detta grymma och omänskliga straff och att behålla detta som en tematisk prioritering i EIDHR och i geografiska instrument. Parlamentet anser att faktiskt livstidsstraff inte är ett godtagbart alternativ till dödsstraff.
63. Europaparlamentet uppmanar med kraft de länder som fortfarande tillämpar dödsstraff genom stening att avskaffa detta omänskliga tillvägagångssätt i sin lagstiftning och uppmanar de iranska ledarna eftertryckligen att anta en lag som entydigt förbjuder bestraffning genom stening, som är den mest barbariska formen av dödsstraff. Parlamentet fördömer flera länders fortsatta utdömande och verkställande av dödsstraff mot ungdomsbrottslingar, liksom överhuvudtaget den iranska regimens tillämpning av dödsstraff. Iran ligger på andra plats, strax efter Kina, i raden av länder som uppvisar det största antalet avrättningar. Parlamentet fördömer även starkt det ökande antal avrättningar som följde på de fredliga demonstrationerna efter det iranska presidentvalet i juni 2009. Vidare oroas parlamentet av att Kina alltjämt verkställer flest dödsstraff i världen och uppmanar Kina att offentliggöra uppgifterna om antalet nationella avrättningar, så att en öppen analys av och debatt om dödsstraffet kan genomföras. Däremot välkomnas de positiva åtgärder som Vitrysslands myndigheter vidtagit genom att inrätta en arbetsgrupp som ska ta fram förslag om ett moratorium för dödsstraffet. Det är dock oroväckande att avrättningar alltjämt verkställs i Vitryssland, som i dag är det enda land i Europa som tillämpar dödsstraff och där de avrättades familjer inte får någon information om datumet för avrättningen eller om var kroppen begravts.
64. Europaparlamentet konstaterar att 32 rättsordningar i världen har lagar som medger dödsstraff för narkotikabrott. FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå (UNODC), Europeiska kommissionen och enskilda europeiska regeringar medverkar aktivt med finansiering och/eller tekniskt, rättsligt och ekonomiskt stöd i syfte att förstärka narkotikabekämpningsinsatserna i länder där dödsstraff alltjämt tillämpas i kampen mot narkotika. Parlamentet är bekymrat över att sådant stöd kan leda till fler dödsdomar och avrättningar, och uppmanar kommissionen att ta fram riktlinjer för internationell finansiering av nationella och regionala narkotikabekämpningsinsatser, för att undvika att sådana program leder till att de mänskliga rättigheterna kränks, exempelvis genom tillämpning av dödsstraffet. Parlamentet framhåller att ett avskaffande av dödsstraffet för narkotikabrott bör göras till villkor för ekonomiskt och tekniskt stöd, kapacitetsuppbyggnad och andra former av stöd till narkotikabekämpning.
65. Europaparlamentet är oroat över det faktum att avrättningar fortfarande sker i Vitryssland, som är det enda land i Europa som fortsätter att tillämpa dödsstraff.

Parlamentet stöder myndigheterna i arbetet med att inrätta en arbetsgrupp för förslag om att införa ett moratorium för dödsstraff.

66. Europaparlamentet är djupt oroat över det förslag från 2009 om en lag mot homosexualitet som för närvarande behandlas av det ugandiska parlamentet och som innebär att homosexuella och bisexuella straffas med böter, fängelse eller dödsstraff. Parlamentet uppmanar det ugandiska parlamentet att förkasta detta förslag och all liknande lagstiftning. Parlamentet fördömer kriminaliseringen av homosexualitet världen över.

Våld mot kvinnor

67. Europaparlamentet konstaterar att programmet för ordförandeskapstrion Frankrike, Tjeckien och Sverige (juli 2008–december 2009) prioriterade frågan om våld mot kvinnor och flickor, och efterlyser samordning av principer och strategier både utanför och inom EU, däribland stöd till ett förbud mot kvinnlig könsstympning som ett brott mot de mänskliga rättigheterna. Parlamentet konstaterar att en ny uppsättning riktlinjer i frågan nyligen antagits, och förväntar sig att bli informerat av kommissionen om resultaten av deras genomförande.
68. Europaparlamentet noterar att frågan om kvinnlig könsstympning nämns specifikt i Europeiska kommissionens nya jämställdhetsstrategi. Parlamentet upprepar att det finns ett behov av att EU:s interna politik och utrikespolitik måste samordnas i denna fråga. Parlamentet uppmanar kommissionen och EU:s medlemsstater att ta upp frågan om kvinnlig könsstympning inom ramen för politiska och strategiska dialoger med partnerländer och parter som berörs av denna känsliga fråga i ett nationellt sammanhang, genom att använda sig av ett deltagandeperspektiv och engagera berörda befolkningsgrupper. Parlamentet uppmanar kommissionen, rådet och medlemsstaterna att använda sig av alla tillgängliga politiska och institutionella medel för att stödja initiativ som syftar till ett så snabbt antagande som möjligt av en resolution från FN:s generalförsamling om ett globalt moratorium för kvinnlig könsstympning.
69. Europaparlamentet anser att våld mot kvinnor även kan ta sig psykologiska uttryck. När det gäller arbetslivet konstaterar parlamentet att kvinnor fortfarande tjänar sämre än män och att fler kvinnor har otrygga anställningar och deltidsanställningar. Parlamentet betonar därför att kommissionens och medlemsstaternas uppgift på detta område, både inom och utanför EU, inte får vara begränsad till kampen mot just våld, utan bör avse alla former av våld mot kvinnor: fysiskt, psykiskt, socialt och ekonomiskt. Man bör särskilt prioritera en könsneutral utbildning för pojkar och flickor från lägsta möjliga ålder, och kampen mot könsstereotyper.
70. Europaparlamentet betonar vikten av ett omfattande genomförande av den tvåfaldiga agendan enligt FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325, 1820, 1888 och 1889, där man kräver att kvinnor ska delta i alla skeden och på alla nivåer av konfliktlösning och skyddet av kvinnor och flickor från sexuellt våld och

diskriminering. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte har någon nationell handlingsplan för genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1325 att skyndsamt anta en sådan. Parlamentet fördömer med kraft våldtäkt som vapen i krig och de återkommande våldtäkterna i Demokratiska republiken Kongo. Parlamentet begär fullständig öppenhet beträffande Monuscos fredsbevarande styrkas oförmåga att sätta stopp för massvåldtäkter. Parlamentet uppmanar med kraft EU:s vice ordförande/höga representant att via Eusec och Eupol i Demokratiska republiken Kongo genomföra en utredning och informera Europaparlamentet om alla kongolesiska och internationella företag eller enheter som är verksamma inom utvinningsindustrin i Demokratiska republiken Kongo och som avlönar väpnade grupper och säkerhetspersonal som är inblandade i sådana massvåldtäkter och andra systematiska brott mot civila.

71. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att öka antalet anställda som arbetar med jämställdhetsfrågor i den yttre verksamheten och att skapa strukturer avsedda för detta. Parlamentet konstaterar att framsteg gjorts inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, både i fråga om uppdrag och om utbildning av personalen.
72. Europaparlamentet är oroat över den könsbaserade diskriminering och det våld inom familjen som är djupt rotat i flera länder och påpekar att kvinnor i landsbygdsområden är en särskilt sårbar grupp. Parlamentet är även djupt oroat över fallen av sexuellt våld och våldtäkter mot kvinnor och flickor i Sydafrika. Utredningarna där är ofta bristfälliga och försvåras av könsfördomar, och offren har mycket svårt att få tillgång till hälso- och sjukvård och stöter på fördröjningar i tillhandahållandet av medicinsk behandling. Parlamentet fördömer starkt våldet mot kvinnor och flickor, som är ett djupt rotat problem i Guatemala och Mexiko.
73. Europaparlamentet är djupt oroat över situationen för kvinnor och flickor i Iran, Demokratiska republiken Kongo och Afghanistan, och fördömer de brutala kränkningarna av kvinnors rättigheter i Demokratiska republiken Kongo. Parlamentet uppmanar det internationella samfundet att kraftigt öka medlen för insatser som är avsedda att skydda kvinnor från våldtäkt och betonar att det är brådskande och angeläget att situationen för kvinnor och flickor i Demokratiska republiken Kongo uppmärksammas internationellt. Parlamentet fördömer den shia-familjelag som antogs i mars 2009 och som allvarligt kränker afghanska kvinnors rättigheter och strider mot den afghanska konstitutionen och mot internationella människorättsnormer. Parlamentet välkomnar ändringar som gjorts i lagen om personliga förhållanden för anhängare av shiamuslimsk rättspraxis, men hyser fortfarande djup oro beträffande vissa artiklar i lagen som strider mot Afghanistans skyldigheter enligt den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och konventionen om barnets rättigheter. Parlamentet uppmanar med kraft de afghanska myndigheterna att utan dröjsmål vidta åtgärder för att förbättra situationen beträffande kvinnors rättigheter i landet.

74. Europaparlamentet insisterar på att kvinnors rättigheter uttryckligen ska tas upp i alla människorättsdialoger, särskilt kampen mot och utrotandet av alla former av diskriminering och våld mot kvinnor och flickor inklusive, i synnerhet, könsbaserad abort, alla former av skadliga traditionella sedvänjor, exempelvis kvinnlig könsstympning och barn- eller tvångsgiftermål, alla former av människohandel, våld inom familjen, mord på kvinnor, utnyttjande på arbetsplatsen samt ekonomiskt utnyttjande. Parlamentet insisterar även på att staters återopande av allehanda sedvänjor, traditioner eller religiösa övertygelser för att undkomma sin skyldighet att utrota sådan brutalitet förkastas. Parlamentet understryker att insatser för att utrota alla former av kvinnlig könsstympning bör ökas såväl på gräsrotsnivå som inom den politiska processen, så att man lyfter fram att könsstympning både är en jämställdhetsfråga och en kränkning av de mänskliga rättigheterna beträffande fysisk integritet. Parlamentet framhåller unga invandrarkvinnors situation. På grund av principerna inom vissa folkgrupper, religioner och familjer tvingas dessa utstå misshandel, hedersmord och könsstympning och berövas sin frihet.
75. Europaparlamentet påminner om millennieutvecklingsmålen och betonar att tillgång till utbildning och hälsa är grundläggande mänskliga rättigheter. Parlamentet anser att hälsoprogram, inbegripet sådana som avser sexuell och reproduktiv hälsa, främjande av jämlikhet mellan kvinnor och män, kvinnors egenmakt och barnens rättigheter, ska ha en framträdande plats i EU:s politik för utveckling och mänskliga rättigheter, särskilt i områden där könsrelaterat våld är utbrett och kvinnor och barn riskerar att utsättas för hiv/aids eller nekas tillgång till information, förebyggande åtgärder och/eller behandling. Parlamentet uppmanar kommissionen att införliva grundläggande arbetsrättigheter och agendan för anständigt arbete i sin utvecklingspolitik, särskilt i programmen för handelsrelaterat bistånd.
76. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att framför allt försöka förmå Afrikanska unionens medlemsstater att ratificera och genomföra Afrikanska unionens protokoll om kvinnors rättigheter i Afrika.

Tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling

77. Europaparlamentet begär att hälsorelaterade övergrepp mot patienter och enskilda, särskilt sådana som inte är i stånd att försvara sig, ska erkännas som grym, omänsklig och förnedrande behandling, men inser samtidigt att vissa gärningar kan vara svåra att bevisa och därför kräver största vaksamhet.
78. Europaparlamentet begär att minoriteter som ursprungsbefolkningar och människor som diskrimineras på grund av sin kasttillhörighet erkänns som särskilt utsatta grupper som i oproportionerligt hög grad är sårbara och utsätts för tortyr.
79. Europaparlamentet uppmanar alla länder som ännu inte har gjort det att ansluta sig till konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning samt till dess fakultativa protokoll. Parlamentet

uppmantar alla länder att häva alla eventuella restriktioner som de infört för dessa instrument och uppmantar de stater som redan undertecknat konventionen och det fakultativa protokollet att förbättra och påskynda genomförandet av den nationella förebyggande mekanismen.

80. Europaparlamentet anmodar alla stater i världen att anta och effektivt genomföra principerna för en effektiv utredning och dokumentation av tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, dvs. det så kallade Istanbulprotokollet, som parlamentet ser som ett centralt instrument för att samla in bevis och förhindra straffrihet. Parlamentet är övertygat om att straffriheten för torterarna utgör ett betydande hinder för att man på ett effektivt sätt ska kunna förhindra tortyr, eftersom frånvaron av straff i sig utgör en uppmuntran för förövarna att fortsätta med sina vidriga metoder.
81. Europaparlamentet betonar vikten av att EU:s riktlinjer mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning tillämpas i praktiken. Parlamentet uppmantar rådet och kommissionen att presentera resultaten av tillämpningen av dessa riktlinjer, särskilt när det gäller rehabilitering av tortyroffer inom ramen för det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter.
82. Europaparlamentet uppmantar medlemsstaterna att följa upp kraven i parlamentets resolution om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning¹⁶. Parlamentet uppmantar kommissionen att snarast möjligt lägga fram en översyn av flera av bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1236/2005 av den 27 juni 2005.
83. Europaparlamentet ser med särskild oro på den omfattande korruption, kriminalitet, politiska förföljelse, strafflöshet och tortyr samt de fängelsestraff som medlemmar av oppositionen i Venezuela utsätts för på grund av polisårdens ”politisering”, avsaknaden av en strategi och regeringens oförmåga att hantera dessa allvarliga hot mot de mänskliga rättigheterna.
84. Europaparlamentet är djupt oroat över de upptrappade kränkningarna av mänskliga rättigheter runt om i världen mot personer på grund av deras sexuella läggning, och fördömer alla våldshandlingar mot dessa personer. Parlamentet konstaterar att antalet mord på transpersoner ökar över hela världen och beklagar djupt att homosexualitet fortfarande betraktas som ett brott som i många länder bestraffas med fängelse och i vissa fall till och med döden. Parlamentet välkomnar det beslut som fattades den 2 juli 2009 i Högsta domstolen i Delhi och som innebär att homosexualitet avkriminaliseras i Indien och uppmantar andra länder att följa detta exempel.

¹⁶ P7_TA-PROV(2010)0236.

Barnets rättigheter

85. Europaparlamentet beklagar djupt att uppskattningsvis runt 215 miljoner barn är utsatta för barnarbete, av vilka tre fjärdedelar utför de värsta formerna av barnarbete (ILO:s uppgifter från 2009). Parlamentet välkomnar rådets slutsatser av den 14 juni 2010 om barnarbete och kommissionens arbetsdokument om samma ämne (SEK(2010)0037), där man efterlyser en övergripande EU-politik inriktad på utveckling och fattigdomsbekämpning. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att framstegen på detta område bevakas noga och att genomförandet av en sådan politik främjas tillsammans med EU:s medlemsstater och i dialog med tredjeländer.
86. Europaparlamentet erinrar om det framgångsrika elfte människorättsforumet mellan EU och icke-statliga organisationer på temat bekämpande av våld mot barn samt om det svenska ordförandeskapets uppmaningar (Stockholm, juli 2009) om att fortsätta det rättsliga arbetet med att förbjuda alla former av kroppsstraff i alla miljöer, inklusive i hemmet, fastställa bästa metoder och lärdomar som dragits i arbetet med att bekämpa våld mot barn under och efter konfliktsituationer samt förbättra samstämdheten mellan EU:s externa åtgärder och EU:s och dess medlemsstaters interna politik för barnets rättigheter.
87. Europaparlamentet ser med stor oro på att miljontals barn fortfarande blir utsatta för våldtäkt, våld i hemmet och fysiska, känslomässiga och sexuella övergrepp, inklusive sexuellt och ekonomiskt utnyttjande. Parlamentet betonar att alla rättigheter som tas upp i FN:s konvention om barnets rättigheter och de fakultativa protokoll som hör till denna konvention är lika viktiga, och parlamentet vill att skyldigheterna ratificeras och iakttas fullt ut samt att man särskilt uppmärksammar de nya former av kommersiellt sexuellt utnyttjande som barn utsätts för.
88. Europaparlamentet begär att ytterligare EU-åtgärder så snart som möjligt vidtas mot barnarbete, och uppmanar EU att effektivare tillämpa de instrument som står till dess förfogande genom att införliva dem i dialoger och samråd om mänskliga rättigheter. EU uppmanas att tillämpa sina riktlinjer om barnets rättigheter på ett verksamt sätt och se över möjligheten att anta riktlinjer om bekämpande av barnarbete. Parlamentet påpekar att bland annat EU:s handelspolitik kan fylla en viktig funktion i kampen mot barnarbete, särskilt genom användning av det allmänna preferenssystemets stimulansordning (GSP+). Parlamentet önskar att detta verktyg utvärderas bättre och genomgår en årlig utvärdering som lämnas till Europaparlamentet vid den årliga debatten om mänskliga rättigheter.
89. Europaparlamentet noterar att konventionen om barnets rättigheter fyllde 20 år 2009. Det är tillfredsställande att kunna konstatera att anslutningen till konventionen nu är nära nog universell, och de länder som ännu inte anslutit sig till den uppmanas att utan dröjsmål göra det. Det är dock ytterst oroande att det fullständiga förverkligandet av de rättigheter som står inskrivna i konventionen alltjämt åsidosätts på många håll. Parlamentet efterlyser en ökad betoning av

barns särskilda behov av trygghet och omsorg, inklusive adekvat rättsligt skydd, såväl före som efter födelsen, något som föreskrivs i både FN:s konvention om barnets rättigheter och FN:s deklaration om barnets rättigheter. Parlamentet välkomnar utnämningen av generalsekreterarens särskilda representant för våld mot barn och understryker vikten av detta uppdrag.

90. Europaparlamentet uttrycker djup oro över barn som är inblandade i eller på annat sätt drabbas av väpnade konflikter eller till och med tvingas att delta aktivt i dem, och uppmanar kommissionen och rådet att skärpa tillämpningen av EU:s riktlinjer om barn och väpnade konflikter. Parlamentet välkomnar FN:s säkerhetsråds resolution 1882(2009), som ytterligare förstärker skyddet av barn som deltar i och drabbas av väpnade konflikter.
91. Europaparlamentet ser med djup oro på att barn används som soldater, och efterlyser omedelbara åtgärder från EU:s och FN:s sida för att dessa barnsoldater ska kunna avväpnas, rehabiliteras och återintegreras i samhället.

Människorättsförvarare

92. Europaparlamentet välkomnar de åtgärder som vidtagits för att genomföra översynen och uppgraderingen av EU:s riktlinjer om människorättsförvarare, en översyn som genomfördes 2008, och konstaterar att över 60 lokala genomförandestrategier har tagits fram och att behöriga kontaktpersoner har utnämnts. Parlamentet är emellertid särskilt bekymrat över att EU-delegationerna inte lyckats genomföra dessa riktlinjer och uppmanar utrikestjänsten att utarbeta en genomförandeplan med tydliga indikatorer och tidsgränser, så att framstegen när det gäller ett effektivt genomförande av riktlinjerna kan fortgå. Parlamentet efterlyser också en förteckning över befintliga lokala strategier. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten, rådet, kommissionen och medlemsstaterna att vidta de åtgärder som behövs för att öka kunskapen om riktlinjerna bland människorättsförvarare och EU-diplomater som är verksamma i tredjeländer. Parlamentet uppmanar EU:s beskickningar att upprätthålla regelbunden kontakt med människorättsförvarare innan man börjar agera på deras vägnar samt att se till att återkoppling ges. Parlamentet vill framhålla att man i samband med utarbetandet av förslag till lokala genomförandestrategier bör samråda med ett brett urval människorättsförvarare verksamma i såväl stads- som landsbygdsmiljö och engagerade i ekonomiska, sociala och kulturella såväl som medborgerliga och politiska rättigheter. Parlamentet konstaterar att de lokala genomförandestrategierna bör innehålla en konkret lista med åtgärder som ska vidtas för att förbättra skyddet för människorättsförvarare samt att resultatet av dessa strategier bör utvärderas efter en skälig tidsperiod. Parlamentet efterlyser en utvärdering av den assistans som getts och de åtgärder som vidtagits av det civila samhällets organisationer för att stödja människorättsförvararna i enlighet med EIDHR.
93. Europaparlamentet uppmanar EU att prioritera ett effektivare genomförande av befintliga verktyg och mekanismer för ett sammanhängande och systematiskt skydd av människorättsförvarare. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den

höga representanten samt alla kommissionens ledamöter med ansvar på området yttre förbindelser att regelbundet träffa människorättsförsvarare under sina tjänsteresor i tredjeländer. Parlamentet understryker att stödet till människorättsförsvarare också ovillkorligen bör ingå i uppdraget för EU:s särskilda representanter. Parlamentet understryker att det kommer att hålla både den höga representanten och de särskilda representanterna ansvariga för deras handlingar i detta avseende.

94. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att genomföra de åtgärder som parlamentet föreslog i sin resolution om EU:s politik till stöd för människorättsförsvarare, som antogs i juni 2010. Man bör därvid inrikta sig dels på åtgärder för att snabbt kunna bistå människorättsförsvarare i en risksituation med t.ex. nödvisum och skyddat boende, dels på sådana åtgärder som visar på allmänhetens stöd för och konkreta erkännande av människorättsförsvararnas arbete. Parlamentet betonar också behovet av ett jämställdhetsperspektiv i tillämpningen av riktlinjerna till förmån för kvinnliga människorättsförsvarare och andra särskilt utsatta grupper, t.ex. människorättsförsvarare som verkar för stärkta ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter eller minoriteters och ursprungsbefolkningars rättigheter. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att verka för genomförandet av initiativet om fristäder, som ger skydd åt människorättsförsvarare i europeiska städer.
95. Europaparlamentet begär att EU:s institutioner i samband med genomförandet av Lissabonfördraget och inrättandet av Europeiska utrikestjänsten inrättar en interinstitutionell mekanism för samarbete i fråga om människorättsförsvarare. Parlamentet inser att det skulle kunna gå lättare att inrätta denna mekanism om det i alla EU:s institutioner och organ fanns kontaktpunkter och konkreta riktlinjer för människorättsförsvarare och för hur ett närmare samarbete ska kunna utvecklas, i första hand mellan människorättsförsvarare och dem som ansvarar för mänskliga rättigheter och demokrati i EU:s uppdrag och delegationer. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten att inrätta en databas med statistik över EU:s delegationers bistånd till människorättsförsvarare, så att riktlinjernas effektivitet kan utvärderas, och att informera Europaparlamentet om resultatet av dessa utvärderingar.
96. Europaparlamentet noterar slutsatserna i många rapporter om de mänskliga rättigheterna, enligt vilka människorättsförsvarare utsätts för allt kraftigare övergrepp i olika former, exempelvis övergrepp mot samvetsfriheten, religionsfriheten, yttrande- eller föreningsfriheten, överfall och mord på engagerade personer, godtyckliga gripanden, orättvisa rättegångar och stängning av det civila samhällets organisationers kontor, i samband med att människorättsförsvararna med risk för sin egen personliga säkerhet utför sitt ovärderliga arbete för att försvara och främja de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar EU:s delegationer att spela en aktivare roll för att förhindra sådana övergrepp genom att samarbeta med det civila samhällets organisationer i de berörda länderna utan att utlämna dessa organisationers personal och aktivister.

97. Europaparlamentet är uppmärksamt på de regeringar i tredjeländer som utnyttjar införandet av kontroversiella lagar om icke-statliga organisationer som ett försök att tysta människorättsrörelsen, som exempelvis den lag om frivilligorganisationer ("Charities and Societies Proclamation") som Etiopiens parlament antog i januari 2009 och som i praktiken förbjuder allt arbete till förmån för mänskliga rättigheter.
98. Europaparlamentet fördömer att det i många länder är vanligt att människorättsförsvarare utsätts för attacker och anonyma hot och att journalister, i synnerhet de som bevakar korruption och narkotikahandel, utsätts för hot och attacker på grund av sitt arbete.
99. Europaparlamentet beklagar djupt morderna på bland andra Stanislav Markelov, Anastasija Baburova och Natalja Estemirova i Ryssland och André Rwisereka och Jean-Léonard Rugambage i Rwanda, de godtyckliga frihetsberövandena av Roxana Saberi och Abdolfattah Soltani i Iran, samt det fortsatta frihetsberövandet av och bristen på medicinsk vård för Hu Jia, 2009 års Sacharovpristagare, i Kina. Samtliga dessa händelser inträffade under rapporteringsperioden. Parlamentet uppmanar de kinesiska myndigheterna att utan dröjsmål bringa klarhet i situationen när det gäller den framstående människorättsadvokaten Gao Zhisheng, som är försvunnen sedan den 4 februari 2009, och att inleda en fullständigt oberoende och öppen undersökning kring hans försvinnande.
100. Europaparlamentet fördömer det rättsvidriga fängslandet av och trakasserierna mot sahariska människorättsförsvarare i det av Marocko kontrollerade Västsahara och uppmanar FN att göra övervakningen av människorättsituationen till en del av i FN-styrkan Minursos uppdrag i Västsahara.
101. Europaparlamentet konstaterar att lokala människorättsförsvarare har frigetts i Kuba. Parlamentet beklagar djupt att den kubanska regeringen vägrar att erkänna övervakningen av de mänskliga rättigheterna som en legitim verksamhet och att den nekar lokala människorättsgrupper rättslig status. Det är med oro som parlamentet konstaterar att frihetsberövandet av människorättsförsvarare i Kuba också utgör en allvarlig kränkning av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar också Kubas regering att inte landsförvisa politiska fångar, utan att ge dem rätten att lämna och återvända till Kuba utan att gripas.
102. Europaparlamentet välkomnar norska Nobelkommitténs beslut att tilldela Liu Ziaobo Nobels fredspris 2010 för hans långa ickevåldskamp för grundläggande mänskliga rättigheter och friheter i Kina. Parlamentet uppmanar myndigheterna i Peking att omedelbart och villkorslöst frige Liu Ziaobo och häva restriktionerna för hans hustru Liu Zia.
103. Europaparlamentet är djupt oroat över att Iran under 2008 och 2009 fortsatte att förtrycka enskilda människorättsförsvarare och samhällsmedborgare och över

att de allvarliga kränkningarna av de mänskliga rättigheterna fortsätter. Parlamentet fördömer att människorättsförsvarare godtyckligen gripits, torterats och frihetsberövats på grund av sitt arbete, anklagade för ”aktiviteter som hotar den nationella säkerheten”. Parlamentet beklagar den nuvarande regeringens politik mot lärare och akademiker, vilken hindrar studenter från att tillgå högre utbildning, och fördömer förföljandet och frihetsberövandet av studentaktivister. Parlamentet beklagar kaoset i efterdyningarna av presidentvalet den 12 juni 2009 och det våld som de iranska myndigheterna använde, med följd att minst 400 personer greps på godtyckliga grunder, minst 40 personer rapporteras ha dödats, massrättegångar genomfördes mot människor som anklagades för brott mot den nationella säkerheten, misshandel och tortyr ägde rum och dödsdomar utfärdades.

Människorättsklausuler

104. Europaparlamentet betonar vikten och nödvändigheten av människorättsklausuler och effektiva tvistlösningsmekanismer i handelsavtal, bland annat fiskeriavtal, mellan EU och tredjeländer. Parlamentet kräver emellertid än en gång att dessa klausuler åtföljs av en verkställighetsmekanism, så att man kan säkerställa att de tillämpas i praktiken. Parlamentet betonar behovet av att noga övervaka människorättssituationen i tredjeländer som inleder handelsförbindelser med EU. Parlamentet understryker att en sådan övervakning och bedömning bör omfatta formella samråd med det civila samhället vad avser dessa avtals effekter. Parlamentet begär att det upprättas en tydlig uppsättning riktmärken för mänskliga rättigheter inom ramen för enskilda handelsavtal för att se till att det hos båda parter finns en tydlig norm för och överenskommelse om vilka situationer och åtgärder som kan utlösa sådana människorättsklausuler.
105. Europaparlamentet vill framhålla principen om de mänskliga rättigheternas odelbarhet och fördömer försök att betrakta någon rättighet eller grund för diskriminering som mindre betydelsefull än andra. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att följa principen om odelbarhet i förhandlingar om människorättsklausuler med tredjeländer.
106. Europaparlamentet betonar att EU i syfte att fullgöra sina internationella förpliktelser på människorättsområdet systematiskt bör införa klausuler om demokrati, rättssäkerhet och mänskliga rättigheter samt sociala bestämmelser och miljöbestämmelser, med beaktande av avtalens karaktär och situationen i varje partnerland. Dessa klausuler bör göra det möjligt för kommissionen att antingen på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat eller av Europaparlamentet åtminstone tillfälligt upphäva handelsfördelar, inklusive de fördelar som härrör från frihandelsavtal, om det finns tillräckliga bevis för kränkningar av de mänskliga rättigheterna, inbegripet arbetstagarnas rättigheter. Parlamentet anser att EU i alla händelser tydligt bör ange vilka sanktioner som lämpligen bör tillämpas mot tredjeländer som begår grova kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt verkligen tillämpa dessa sanktioner. Parlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen, rådet och i synnerhet

vice ordföranden/den höga representanten, att verkställa människorättsklausulen i de gällande internationella avtalen och i detta syfte inrätta en mekanism för ett effektivt verkställande av denna klausul i enlighet med artiklarna 8, 9 och 96 i Cotonouavtalet.

107. Europaparlamentet välkomnar användningen av konsekvensbedömningar i fråga om hållbar utveckling men anser att de borde genomföras så snart som avtalet är på plats och inte bara i efterskott, så att man kan garantera en kontinuerlig uppföljning.
108. Europaparlamentet konstaterar att det allmänna preferenssystemets stimulansordning (GSP+) fungerar. Parlamentet anser dock att detta system, som belönar länder med avsevärda handelsvinster för att de följer internationella konventioner och standarder om mänskliga rättigheter och arbetstagares rättigheter, måste övervakas på ett noggrannare och öppnare sätt, bland annat genom användning av en detaljerad konsekvensbedömning i fråga om de mänskliga rättigheterna, ett mer konsekvent och rättvist riktmärkessystem och öppna samråd i samband med att preferensen tilldelas, och att handelspreferenser enbart bör beviljas länder som har ratificerat och faktiskt tillämpar centrala internationella konventioner om hållbar utveckling, mänskliga rättigheter – i synnerhet rörande barnarbete – och god samhällsstyrning. Parlamentet begär en förstärkt övervakning av tillämpningen tillsammans med det civila samhället, fackföreningar och befolkningsgrupper, varvid hänsyn bör tas till såväl framgångar som motgångar när det gäller utvecklingen för de mänskliga rättigheterna, däribland de sociala, ekonomiska, kulturella och miljömässiga rättigheterna. Parlamentet betonar behovet av att noga övervaka hur den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter tillämpas av Pakistan, som har erbjudits att delta i GSP+-systemet.
109. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att lägga fram ett förslag till förordning om förbud mot EU-import av varor som tillverkas med hjälp av tvångsarbete, i synnerhet barnarbete, i strid mot grundläggande människorättsnormer. Parlamentet understryker att EU i en sådan förordning måste få mandat att utreda specifika påstådda fall.
110. Europaparlamentet gläds åt att en människorättsklausul införts i det partnerskapsavtal som EU undertecknat med Indonesien samt i stabiliserings- och associeringsavtalet med Albanien, som trädde i kraft under rapporteringsperioden. Detta innebär att över 120 länder nu accepterat att denna klausul ingår i avtal med EU.
111. Europaparlamentet beklagar den bristfälliga uppföljningen av människorättsklausulerna i Cotonouavtalet och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, kommissionen, rådet och medlemsstaterna eftertryckligen att fullt ut använda sig av dessa klausuler för att i stor utsträckning ta upp människorättsproblem och främjandet av mänskliga rättigheter i de bilaterala och regionala dialogerna med AVS-partnerländerna.

Främjande av demokrati och rättsstatsprincipen i yttre förbindelser

112. Europaparlamentet välkomnar rådets slutsatser om demokratistöd i EU:s yttre förbindelser¹⁷ och antagandet av EU:s agenda för åtgärder för demokratistöd i EU:s yttre förbindelser som ett sätt att göra EU:s demokratistöd mer samstämt och effektivt.
113. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att systematiskt ta upp frågan om demokratistöd i strategidokumentet för respektive land, i samtliga fall med hänsyn till varje lands specifika situation och EU:s regionala strategi.
114. Europaparlamentet uppmärksammar Amnesty Internationals rapport 2010, där man tar upp den pågående andra rättegången mot den förre chefen för oljebolaget Yukos, Mikhail Chodorkovsky, och hans assistent Pladon Lebedev, som ett exempel på en orättvis rättegång i Ryssland. Parlamentet uppmanar Ryska federationen att tillämpa de grundläggande normerna för rättssäkerhet och mänskliga rättigheter vid lagföringen av dessa och alla andra som står åtalade i landets rättssystem.
115. Europaparlamentet uppmanar kraftfullt de rättsliga myndigheterna i Ryssland att fortsätta utredningen av Sergej Magnitskijs död, uppmanar till inreseförbud till EU för de 60 ryska tjänstemän som varit involverade i fallet och begär att EU:s brottsbekämpande organ samarbetar för att frysa dessa ryska tjänstemäns bankmedel och andra tillgångar i alla EU:s medlemsstater.
116. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att se till att mänskliga rättigheter och demokratiuppbyggnad verkligen integreras i alla politikområden. Parlamentet ser fram emot uppdaterade slutsatser från rådet under det belgiska ordförandeskapet med en genomgång av vilka framsteg som gjorts, varvid hänsyn bör tas till den antagna handlingsplanen.

Internationell humanitär rätt

117. Europaparlamentet välkomnar rådets slutsatser om främjande av efterlevnaden av internationell humanitär rätt, vilka antogs i december 2009, samma år som 60-årsdagen av Genèvekonventionerna högtidlighölls.
118. Europaparlamentet konstaterar att EU 2009 antog de uppdaterade riktlinjerna för främjande av efterlevnaden av internationell humanitär rätt. Parlamentet uppmanar rådet att effektivare förena genomförandet av riktlinjerna för internationell humanitär rätt med andra EU-riktlinjer för mänskliga rättigheter och att bättre integrera internationell humanitär rätt i alla EU:s yttre åtgärder.
119. Europaparlamentet välkomnar rapporten från det oberoende internationella undersökningsuppdraget avseende konflikten i Georgien (IIFMCG – CEIIG) (Tagliavinirapporten), som utfärdades den 30 september 2009. Parlamentet

¹⁷ Rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) den 17 november 2009.

stöder de huvudsakliga iakttagelserna och slutsatserna i rapporten som överensstämmer med internationell humanitär rätt och människorättslagstiftning, i synnerhet behovet av att garantera ansvarighet och gottgörelse för alla kränkningar som begicks i augusti 2008. Parlamentet förväntar sig att den omfattande bakgrundsinformationen i rapporten kan användas vid rättsliga förfaranden på nationell och internationell nivå för att garantera ansvarighet för de brott som begicks under konflikten mellan Ryssland och Georgien i augusti 2008.

120. Europaparlamentet beklagar djupt att kränkningarna av internationell humanitär rätt under den väpnade konflikten mellan Ryssland och Georgien om Sydossetien och Abchazien i augusti 2008 ledde till hundratals dödsfall och tiotusentals fördrivna personer. Parlamentet erinrar om att Ryssland hittills endast har uppfyllt den första punkten i sitt sexpunktsavtal om eldupphör med Georgien, och beklagar den avsiktliga förstörelsen av etniskt georgiska byar i Sydossetien och Abchazien under och efter konflikten. Parlamentet betonar att det hittills har rått straffrihet för dessa kränkningar.

Religions- och trosfrihet

121. Europaparlamentet betonar att religions- och trosfrihet är en viktig och grundläggande mänsklig rättighet som måste respekteras och att de människorättsklausuler som ingår i bilaterala avtal med tredjeländer måste stärkas och bli mer effektiva.
122. Europaparlamentet välkomnar rådets slutsatser från november 2009 om religions- och trosfrihet, och påpekar att religions- och trosfrihet är viktig för alla människors identitet, vare sig de är troende eller inte, med tanke på att tro, vilket uttryck den än tar, är en viktig del av den personliga och sociala samhörighetskänslan. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att vidta konkreta åtgärder för att bekämpa religiös intolerans och diskriminering och främja religions- och trosfrihet över hela världen i enlighet med dessa slutsatser. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att göra Europaparlamentet, det civila samhällets organisationer och andra berörda aktörer delaktiga i denna process.
123. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att se till att religions- och trosfriheten integreras i EU:s politik för mänskliga rättigheter och att göra en grundlig bedömning av situationen när det gäller religions- och trosfriheten i EU:s årsrapport om de mänskliga rättigheterna.
124. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att öka antalet tjänstemän som arbetar med frågor som rör respekt för religionsfriheten inom ramen för de yttre åtgärderna och att inrätta särskilda strukturer för detta, särskilt inom utrikestjänsten. Parlamentet välkomnar att respekten för religionsfriheten i världen har lyfts fram som en huvudfråga i utrikestjänstens arbete, med tanke på de allvarliga överträdelserna av religionsfriheten i världen och den uppenbara nödvändigheten i att hjälpa förföljda religiösa minoriteter på

många håll i världen.

125. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att ta hänsyn till religionsaspekten och dialogen med de religiösa instanser och organ som deltar i den interreligiösa dialogen inom ramen för insatserna för konfliktförebyggande, konfliktlösning och försoning.
126. Europaparlamentet är djupt oroat över att diskriminering på grund av religion eller trosuppfattning fortfarande förekommer i alla delar av världen och att personer som tillhör särskilda trossamfund, däribland religiösa minoriteter, fortfarande förvägras sina mänskliga rättigheter i många länder, såsom Nordkorea, Iran, Saudiarabien, Somalia, Maldiverna, Afghanistan, Jemen, Mauretanien, Laos, Uzbekistan, Eritrea, Irak, Pakistan och Egypten. Parlamentet fördömer de kinesiska myndigheternas förföljelser av personer som utövar sin religion utanför officiellt sanktionerade kanaler, däribland kristna, muslimer, buddister och falungonganhängare och uppmanar Kina att ratificera den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, vilket landet förbundit sig att göra. Parlamentet uppmanar med kraft de kinesiska myndigheterna att upphöra med sin förtryckarpolitik i Tibet, som i slutändan kan leda till att den tibetanska religionen och kulturen utplånas. Parlamentet fördömer de iranska myndigheternas förföljelser av personer som tillhör religiösa minoriteter, inklusive kristna, bahaier och muslimer som konverterat till en annan religion eller inte bekänner sig till någon religion alls. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang de iranska myndigheterna att skydda de religiösa minoriteterna och därigenom uppfylla sina skyldigheter enligt Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter. Parlamentet uppmanar likaså myndigheterna i Ryssland att införa ett moratorium för genomförandet av 2002 års lag om bekämpning av extremistiska aktiviteter, som allvarligt missbrukas för att förfölja fredliga religiösa minoritetsgrupper. Parlamentet är oroat över situationen för den kristna minoriteten degar-folket, som lever i de centrala högländerna i Vietnam. Parlamentet påminner de vietnamesiska myndigheterna om att minoriteternas rättigheter inbegriper rätten att utan begränsningar utöva religionsfrihet, föreningsfrihet och yttrandefrihet, frihet att delta i fredliga sammankomster, lika rätt att äga och bruka mark och rätt att delta fullständigt och konkret i beslutsprocessen kring frågor som berör dem, bl.a. när det gäller ekonomiska utvecklingsprojekt och omlokalisering.
127. Europaparlamentet uppmanar EU att utforma ett åtgärdsprogram för att främja rätten till religions- och trosfrihet i sin utrikespolitik samt att betrakta religions- och trosfrihet som en grundläggande aspekt. EU bör också ta fram en checklista för de grundläggande friheter som ingår i religions- och trosfriheten för att bedöma om de respekteras och utforma mekanismer för att påvisa kränkningar av religions- eller trosfriheten, med målsättningen att stärka främjandet av religions- och trosfrihet inom ramen för EU-tjänstemännens arbete, särskilt inom Europeiska utrikestjänsten. Även det civila samhällets organisationer bör delta i utarbetandet av detta åtgärdsprogram.

128. Europaparlamentet välkomnar EU:s fortsatta principbaserade förhållningssätt till FN:s generalförsamlings och MR-rådets resolutioner om förbud mot religionskritik. Parlamentet välkomnar EU:s resolution om avskaffande av alla former av intolerans och diskriminering på grund av religion eller övertygelse och uppmanar EU att fortsätta sitt arbete för att skapa ett välavvägt synsätt mellan yttrandefriheten och förbudet mot uppmaningar till religiöst hat. Parlamentet uppmanar vidare EU att inleda en konstruktiv dialog med Islamiska konferensen (OIC) och andra organisationer som stöder principen om förbud mot religionskritik.
129. Europaparlamentet betonar att den internationella människorättslagstiftningen erkänner religions- och trosfrihet oavsett om man är medlem i något samfund, så medlemskap bör inte vara ett obligatoriskt villkor för att man ska kunna utöva sin religion. Parlamentet är oroat över att religiösa grupper i Azerbajdzjan, Kazakstan, Kirgizistan, Tadzjikistan, Turkmenistan, Uzbekistan och Vietnam måste vara statligt registrerade och tvingas verka under statlig kontroll, vilket hindrar deras religiösa självständighet och begränsar deras verksamhet.
130. Europaparlamentet uppmanar Ryssland att införa ett moratorium för genomförandet av 2002 års lag om bekämpning av extremistiska aktiviteter, eftersom den utnyttjas och missbrukas för att begränsa religionsfriheten och för att förtrycka och försöka förbjuda fredliga religiösa grupper. Parlamentet konstaterar vidare med stor oro att 265 religiösa och trosbaserade organisationer finns med på en svart lista över s.k. extremistorganisationer.
131. Europaparlamentet uppmanar vidare Saudiarabien, Egypten, Eritrea, Iran, Somalia, Jemen, Vitryssland, Nordkorea och Laos att upphäva begränsningarna av förenings- och mötesfriheten för religiösa grupper och att respektera religions- och trosfriheten.
132. Europaparlamentet betonar att människor fortfarande hindras från att öppet bekänna sig till en tro i vissa delar av världen, såsom Saudiarabien, Indonesien, Pakistan, Irak, Somalia och Sudan, både enskilt och kollektivt. Intoleransen mot religiösa minoriteter ökar även i länder med förankrade demokratiska traditioner, som Indien. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att lyfta fram sådana problem inom ramen för sina relevanta politiska dialoger.
133. Europaparlamentet fördömer starkt kriminalisering av eller straff för ”apostasi” för dem som konverterar till en annan religion eller konverterar från ett religiöst samfund (undergrupp) till ett annat, vilket fortfarande förekommer i de flesta länder i Mellanöstern och Nordafrika. Parlamentet uppmanar EU-institutionerna att utöva påtryckningar på dessa länder så att de avstår från sådant bruk, särskilt om dödsstraff kan utdömas. Parlamentet finner det djupt oroande att människor fortfarande tvingas att konvertera i länder som Saudiarabien och Egypten, och efterlyser ett tydligt åtagande från EU-institutionernas sida i kampen mot sådana människorättskränkningar.

134. Europaparlamentet påminner om att det i ett antal länder i världen fortfarande är vanligt att både gudstjänstlokaler och religiösa publikationer förbjuds, konfiskeras och förstörs och att det är förbjudet med prästutbildning. Parlamentet uppmanar EU-institutionerna att i sina kontakter med de berörda regeringarna verka mot sådana kränkningar och uppmana de länder där lagar om hädelse används för att förfölja medlemmar av religiösa minoriteter att ändra eller avskaffa dessa bestämmelser.
135. Europaparlamentet understryker att samvetsfriheten är en av EU:s grundläggande värderingar och inbegriper friheten att tro eller inte tro och att utöva vilken religion man vill.

Yttrandefrihet

136. Europaparlamentet oroas över att yttrandefriheten har börjat angripas på olika nya sätt, särskilt genom användning av modern teknik som Internet. Parlamentet uppmanar att yttrandefriheten omfattar rätten att söka, ta emot och sprida information och idéer genom vilket medium som helst.
137. Europaparlamentet konstaterar att den nya tekniken innebär helt nya möjligheter att delta i det offentliga livet, uttrycka åsikter, få tillgång till information om mänskliga rättigheter och göra kränkningar av de mänskliga rättigheterna kända över hela världen. Det är emellertid oroande att stater använder allt mer sofistikerad teknik, t.ex. ”dual use”-teknik, för att censurera information och övervaka verksamheten på Internet och att det i ett antal länder hänt att människor som använt Internet för att utöva sin åsikts- och yttrandefrihet blivit utsatta för trakasserier och förföljelser eller till och med anhållits och fängslats.
138. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att ta ställning för och utforma en konkret politik som gör det möjligt för EU att agera som en global aktör när det gäller Internetfrihet genom att hantera hot mot de mänskliga rättigheterna genom användningen av ny teknik och öka möjligheterna att skydda och stödja de mänskliga rättigheterna genom den nya tekniken.
139. Europaparlamentet uppmanar de länder som begränsar tillgången till Internet att häva restriktionerna mot det fria informationsflödet. Enligt Reportrar utan gränser innehåller förteckningen över ”Internets fiender” följande länder, som på ett genomgripande sätt censurerar Internet: Vitryssland, Kina, Kuba, Egypten, Iran, Burma, Nordkorea, Saudiarabien, Syrien, Tunisien, Turkmenistan, Uzbekistan och Vietnam.
140. Europaparlamentet stöder rätten att yttra sig fritt och delta i fredliga sammankomster i Ryssland, vilket formellt, men inte i praktiken, garanteras genom artikel 31 i den ryska konstitutionen. Parlamentet uttrycker sin solidaritet med organisatörerna av och deltagarna i Strategi-31, en serie medborgarprotester till stöd för denna rätt som inleddes den 31 juli 2009 och som äger rum på Triumftorget i Moskva 31:a dagen i varje månad som har

31 dagar. Det är beklagligt att samtliga Strategi-31-demonstrationer hittills förvägrats tillstånd av myndigheterna på grund av att andra aktiviteter redan planerats in på Triumftorget vid samma tidpunkt. Parlamentet är djupt oroat över att rysk polis den 31 december 2009 bland dussintals andra fredliga protesterande grep ordföranden för gruppen Moskva–Helsingfors, Ljudmila Alexejeva, som bara några veckor tidigare mottagit Europaparlamentets Sacharovpris. Parlamentet stöder uppmaningen från Rysslands människorättsombudsman Vladimir Lukin om att inleda en utredning av de våldsamma polisingripandena i samband med 31 maj-protesterna.

141. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över bristen på yttrandefrihet i Venezuela och Kuba samt kontrollen av nyhetsmedier, den begränsade och kontrollerade Internetanvändningen och dessa länders försök att undertrycka avvikande åsikter.

Mänskliga rättigheter och kampen mot terrorismen

142. Europaparlamentet fördömer terrorism i alla dess former och påminner om att terrorismen i världen har orsakat tusentals oskyldiga civilpersoners död och förstört många familjers liv. Parlamentet anser att det i händelse av terroristattacker är mycket viktigt att värna om främst offrens rättigheter, inte förövarnas. Parlamentet betonar likaså att det är mycket viktigt att sörja för att terrorister ställs inför rätta.
143. Europaparlamentet konstaterar att insatserna mot terrorismen i ett flertal länder över hela världen har resulterat i kränkningar av grundläggande mänskliga rättigheter i form av oproportionerliga övervakningsåtgärder, olagliga frihetsberövanden och användning av tortyr som ett sätt att tvinga fram information från misstänkta terrorister. Parlamentet finner det oroande att vissa länder utnyttjar kampen mot terrorismen som en ursäkt för att slå ned på etniska minoriteter och lokala människorättsförsvarare och begär med kraft att kampen mot terrorismen inte används som en ursäkt av vissa regeringar för att begränsa eller förbjuda människorättsförsvarares lagliga och legitima verksamhet. Parlamentet fördömer dessa kränkningar av de mänskliga rättigheterna och framhåller EU:s ståndpunkt att terrorismen måste bekämpas med full respekt för de grundläggande rättigheterna och rättsstatsprincipen, och är hyser den starka åsikten att de medborgerliga friheterna inte får äventyras i kampen mot terrorismen.
144. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att utnyttja de bilaterala politiska dialogerna och människorättsdialogerna med tredjeländer för att påminna om att de mänskliga rättigheterna måste respekteras i kampen mot terrorismen och att åtgärder för terrorismbekämpning under inga omständigheter får riktas mot människorättsförsvarare eller politiska motståndare. Parlamentet uppmanar särskilt vice ordföranden/den höga representanten att offentligt påtala människorättskränkningar som sker i samband med terrorismbekämpningen och insatser mot terrorism.

145. Europaparlamentet efterlyser ökad samordning och utökat samarbete mellan arbetsgruppen mot terrorism och rådets arbetsgrupp för de mänskliga rättigheterna i denna fråga för att fördöma missbruk av terrorismbekämpningsåtgärder mot människorättsförsvarare genom att systematiskt avge démarcher i enlighet med EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare. Samma synsätt bör tillämpas när det gäller fall av tortyr och misshandel i samband med kampen mot terrorismen i enlighet med EU:s riktlinjer för att bekämpa tortyr.
146. Europaparlamentet erinrar om den amerikanske presidenten Barack Obamas beslut i januari 2009 att stänga fångsläget i Guantánamo. Parlamentet beklagar att detta beslut inte har kunnat genomföras fullt ut ännu och påminner om sin resolution av den 13 juni 2006 om Guantánamofångarnas situation, där det vidhålls att varje fånge måste behandlas i enlighet med internationell humanitär rätt och, vid anklagelser om brott, ofördröjligen få sitt fall prövat i en rättvis och offentlig rättegång. Parlamentet erinrar om EU:s och Förenta staternas gemensamma uttalande av den 15 juni 2009 om stängningen av fångsläget i Guantánamo samt det framtida samarbetet för terrorismbekämpning, i vilket Förenta staternas beslut att avskaffa hemliga fångslägen välkomnas. Parlamentet ber Förenta staternas regering att fullgöra sina åtaganden. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att enas om en samordnad handlingsplan för att hjälpa Förenta staterna att stänga fångsläget i Guantánamo genom att bevilja flyktingstatus till före detta fångar som inte har anklagats för brott och inte kan återsändas till sitt land eller vidarebosätta sig i Förenta staterna. Parlamentet välkomnar det konstruktiva engagemanget från ett flertal EU-medlemsstater som tagit emot vissa tidigare Guantánamofångar och bistått med att hitta boende för en del av de personer som förklarats frigivna från fångsläget. Hittills har emellertid endast medlemsstaterna Tyskland, Irland, Slovakien, Danmark, Storbritannien, Spanien, Portugal, Belgien, Frankrike, Ungern och Italien gått med på att ta emot fångar. Parlamentet uttrycker sin oro över att Förenta staterna för närvarande håller personer fängslade utan rättegång, t.ex. vid Bagramflygbasen i Afghanistan.
147. Europaparlamentet uppmärksammar att ett första toppmöte om romer hölls den 16 september 2008 under det franska ordförandeskapet och att ett andra toppmöte om romer hölls den 9–10 april 2010 under det spanska ordförandeskapet. Parlamentet noterar med djup oro att det skett tvångsutvisningar av romska grupper i Europa och att främlingsfientliga och hatfulla tongångar förekommer i allt högre grad gentemot minoriteter och invandrargrupper. Parlamentet upprepar uppmaningen om att medlemsstaterna måste fullgöra sina skyldigheter strikt enligt EU:s lagstiftning, och kommissionen uppmanas att agera formellt och kraftfullt i samband med överträdelseförfaranden i de fall medlemsstaterna bryter mot EU-lagstiftningen.
148. Europaparlamentet konstaterar att medbeslutandeförfarandet efter Lissabonfördragets ikraftträdande ska tillämpas på direktiv och annan lagstiftning som rör kampen mot terrorism och organiserad brottslighet och att internationella avtal med anknytning till detta måste godkännas av parlamentet.

Dessa förändringar kommer att ge parlamentet ytterligare inflytande i arbetet med att hitta rätt balans mellan säkerhet och mänskliga rättigheter. Parlamentet åtar sig därför att inom ramen för sina nya rättigheter ständigt efterlysa respekt och främjande av mänskliga rättigheter, medborgerliga och politiska friheter och demokrati i EU:s alla förbindelser med tredjeländer och regionala organisationer.

149. Europaparlamentet upprepar att varje medlemsstat har en uttrycklig skyldighet att skydda personer som konstaterats löpa en verklig och omedelbar risk att utsättas för terrorhandlingar och tillägger att alla medlemsstater måste vidta alla rimliga åtgärder för att inrätta förfaranden i syfte att dels förhindra terrorism, dels minimera terrorismbekämpningens effekter på det civila samhället.
150. Europaparlamentet erinrar om följande i rådets rambeslut från mars 2001 om terrorismens offer: akut hjälp, fortsatt stöd, förundersökning och åtal, verklig tillgång till rättssystemet, rättskipning, ersättning, skydd av brottsoffrets privatliv och familjeliv, hänsyn till brottsoffrets värdighet och säkerhet, information till brottsoffer och särskild utbildning för dem som ansvarar för stöd åt brottsoffer.

Dialoger och samråd om mänskliga rättigheter med tredjeländer

151. Europaparlamentet uttrycker sin besvikelse över bristen på framsteg i flera dialoger och samråd om mänskliga rättigheter. Parlamentet konstaterar att det civila samhällets deltagande i dessa dialoger och samråd inte alltid garanteras och att det ibland blir föremål för begränsningar från tredjeländers sida. Det är bekymmersamt att regeringarna inte ens när enskilda fall diskuteras fullgör sitt åtagande att rapportera till EU om de enskilda och strukturella frågor som tas upp inom ramen för dialogen.
152. Europaparlamentet begär att verkligen få delta i de pågående utvärderingarna av dialogerna och samråden om mänskliga rättigheter samt att få full tillgång till resultatdokumenten och andra relevanta källor. Parlamentet förväntar sig att det till följd av utvärderingarna tas fram tydliga indikatorer som kan mäta dialogernas inverkan samt konkreta förslag för respektive land om hur man ska nå bättre resultat och förhindra att eventuella misstag upprepas i samråden om mänskliga rättigheter.
153. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner att se till att det råder öppenhet och samstämdhet dem emellan när det gäller mål, värderingar och attityder på detta område.
154. Europaparlamentet betonar vikten av att ta upp slutsatserna från dialogerna och samråden om mänskliga rättigheter i samband med toppmötena mellan EU och dess partnerländer.
155. Europaparlamentet anser att dialoger och samråd om mänskliga rättigheter generellt måste planeras och genomföras öppet samt att de mål som fastställs i

förväg måste utvärderas i efterhand. Rådet och kommissionen uppmanas att utöva påtryckningar på myndigheterna i tredjeländer för att få till stånd ett omfattande ministerdeltagande på hög nivå i dialogerna och samråden.

156. Europaparlamentet uppmanar EU:s anslutningsländer att förbättra skyddet för de mänskliga rättigheterna inom sitt territorium med beaktande av det skydd som föreskrivs i stadgan om de grundläggande rättigheterna och i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.
157. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att i de samråd och dialoger som den för med tredjeländer ägna stor uppmärksamhet åt de etniska och religiösa minoriteternas situation och de upprepade överträdelserna av deras rättigheter.
158. Europaparlamentet välkomnar att samordningen och samarbetet fördjupas mellan Förenta staterna och EU när det gäller mänskliga rättigheter.
159. Europaparlamentet gläds åt att människorättsdialoger upprättats med vart och ett av de centralasiatiska länderna Tadzjikistan, Kazakstan, Kirgizistan, Turkmenistan och Uzbekistan och att en andra dialog för varje land genomförts fram till november 2009. Parlamentet gläds också åt att det första civilsamhällsseminariet mellan EU och Uzbekistan om människorättsdialoger hölls i oktober 2008. Parlamentet beklagar att människorättsdialogerna mellan EU och Kina konsekvent har misslyckats med att åstadkomma några förbättringar i fråga om vissa övergrepp mot de mänskliga rättigheterna i Kina. Parlamentet påpekar att de kinesiska myndigheterna visserligen har tagit vissa steg i rätt riktning (reformen av arbetsmarknaden och Högsta folkdomstolens översyn av dödsstraff), men att människorättsläget ändå blir allt sämre och utmärks av ökad oro i samhället, skärpt kontroll och ökat förtryck gentemot människorättsförsvarare, jurister, bloggare och samhällsaktivister samt av riktade åtgärder som syftar till att marginalisera tibetaner och deras kulturella identitet. Bristen på framsteg i dialogen mellan Kina och Tibet är mycket oroväckande. Parlamentet uttrycker djup oro över det försämrade läget när det gäller den uiguriska minoritetens mänskliga rättigheter i Kina, fördömer det långvariga förtrycket av den uiguriska minoriteten i Xinjiang och beklagar djupt att de kinesiska myndigheterna inte beaktar friheter som exempelvis yttrande-, demonstrations-, mötes-, religions- och personfrihet och som ingår i Folkrepubliken Kinas konstitution. Parlamentet beklagar även att Folkrepubliken Kina genomför befolkningsförflyttningar i syfte att försvaga den uiguriska befolkningens kultur och skapa splittring i folkgruppen. Parlamentet uttrycker sin besvikelse över att människorättsamråden mellan EU och Ryssland ännu inte lett fram till några nämnvärda resultat. Däremot är det tillfredsställande att människorättsdialoger inleddes med Indonesien under 2009 och att de första dialogmötena hölls med Georgien och Armenien. Även om sådana människorättsdialoger på ett välkommet sätt betonar människorättsfrågor i EU:s yttre förbindelser får de inte bli ett självändamål, utan syftet måste vara att få till stånd följåtgärder i de frågor som tas upp och diskuteras inom ramen

för dessa dialoger. Parlamentet beklagar bristen på resultat i människorättsdialogen med Indien och uttrycker sin besvikelse över att frågan om kastbaserad diskriminering inte diskuterades vid den senaste människorättsdialogen.

160. Europaparlamentet anser att det bör råda en hög grad av samordning mellan EU:s medlemsstater, kommissionen och byrån för grundläggande rättigheter inför varje människorättsdialog mellan EU och tredjeländer. Parlamentet framhåller att EU måste kunna hantera de kränkningar av de mänskliga rättigheterna som sker inom unionen för att EU kunna betraktas som ledstjärna för mänskliga rättigheter i övriga världen.
161. Europaparlamentet välkomnar den första människorättsdialogen mellan EU och Vitryssland i juni 2009, men beklagar samtidigt att människorättsituationen i Vitryssland fortfarande är mycket allvarlig med fortsatta begränsningar av föreningsfriheten, mötesfriheten och yttrandefriheten samt förtryck av människorättsförsvarare och journalister.
162. Europaparlamentet välkomnar den mexikanska regeringens insatser i kampen mot narkotikahandel och organiserad brottslighet och att det i kongressen har lagts fram ett lagförslag som syftar till att reformera militärlagstiftningen. Parlamentet betonar att det strategiska partnerskapet mellan EU och Mexiko bör ses som ett tillfälle att stärka de mänskliga rättigheterna och demokratin.
163. Europaparlamentet konstaterar att Nordkoreas parlament i april 2009 reviderade landets konstitution och bland annat införde en bestämmelse om att landet ”respekterar och skyddar de mänskliga rättigheterna”. Parlamentet uppmanar de nordkoreanska myndigheterna eftertryckligen att ta konkreta och påtagliga steg i riktning mot förbättrade villkor för de mänskliga rättigheterna. I detta avseende uppmanar parlamentet myndigheterna att tillåta oberoende internationella experter att inspektera alla typer av fånganstalter och tillåta FN:s särskilda rapportörer att besöka landet. Parlamentet betonar att inte bara grundlagsbestämmelser utan framför allt tillämpningen av konkreta åtgärder måste tas i beaktande när människorättsituationen i landet utvärderas. Parlamentet uppmanar dessutom de nordkoreanska myndigheterna att dels upphäva restriktionerna av internationella tjänstemäns möjlighet att övervaka biståndsfördelningen, dels se till att det internationella biståndet kommer fram till de behövande. Parlamentet uppmanar de politiska ledarna i Nordkorea eftertryckligen att inleda konstruktiva dialoger med EU om de mänskliga rättigheterna.
164. Europaparlamentet finner det fortsatt oroande att människorättsdialogen med Iran stannat upp sedan 2004 på grund av Irans bristande samarbetsvilja och anser att det har blivit dags för det internationella samfundet att agera till stöd för det civila samhället i Iran vid denna avgörande tidpunkt i historien om landets demokratiska rörelse. Parlamentet uppmanar de iranska myndigheterna att återuppta denna dialog i syfte att ge sitt stöd till alla civila samhällsparter som engagerat arbetar för demokrati samt att – genom fredliga och

icke-våldsmetoder – stärka befintliga processer som kan främja demokratiska, institutionella och konstitutionella reformer, säkerställa att dessa reformer blir varaktiga, göra alla iranska människorättsförsvarare och företrädare för det civila samhället mer delaktiga i beslutsprocessen och stärka deras allmänpolitiska roll. Rådet, kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att stödja dessa processer. Parlamentet är djupt oroat över att människorättssituationen i Iran förvärrades under 2008 och 2009 och att begränsningarna av yttrandefriheten och mötesfriheten kvarstår. I detta sammanhang är parlamentet djupt bekymrat över förtrycket mot journalister, författare, forskare samt kvinnorätts- och människorättsaktivister. Parlamentet ser med oro på förtrycket mot etniska och religiösa minoriteter i Iran.

165. Europaparlamentet konstaterar att Kambodja på ett oroväckande sätt utvecklas i auktoritär riktning, vilket har förstärkts av långvarig straffrihet för brott mot de mänskliga rättigheterna och allt större begränsningar av det politiska utrymmet och yttrandefriheten för personer inom oppositionspartierna och andra politiskt aktiva. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att återuppta Parisavtalet från 1991 med Kambodja.

Ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter

166. EU konstaterar att ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter bör tillmätas samma betydelse som medborgerliga och politiska rättigheter, med tanke på att alla mänskliga rättigheter är universella, odelbara och inbördes beroende av och relaterade till varandra, vilket bekräftades vid världskonferensen om de mänskliga rättigheterna i Wien 1993. Parlamentet uppmanar världens länder att underteckna det fakultativa protokollet till den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, som öppnades för undertecknande den 24 september 2009.
167. Europaparlamentet framhåller att mänskliga rättigheter inbegriper bland annat rätten till mat, vatten och sanitär utrustning, utbildning, tillfredsställande bostad, mark, anständigt arbete och personlig säkerhet. Dessa rättigheter bör garanteras som rättvis tillgång till naturresurser med hänsyn till hållbarhet även i förhållande till framtida generationer. Parlamentet inser att fattigdom och avsaknad av gott styre oftast är viktiga orsaker till att dessa rättigheter åsidosätts. Parlamentet uppmanar EU att öka ansträngningarna för att uppnå millenniemålen, eftersom världen ligger långt efter de mål som fastställts för 2015. I detta sammanhang betonar parlamentet på nytt hur viktigt det är att bedriva en politik som bygger på de mänskliga rättigheterna för att millenniemålen ska kunna förverkligas.
168. Europaparlamentet inser betydelsen av Internationella arbetsorganisationens tillsynssystem för att försvara rättigheter inom områden som handels- och arbetsmarknadsfrågor, statistiksystem, social- och sysselsättningspolitik samt hälsa och säkerhet i arbetet.
169. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att

företag som omfattas av den nationella eller europeiska lagstiftningen respekterar de mänskliga rättigheterna och de fastställda hälso- och miljönormerna när de etablerar sig eller bedriver sin verksamhet i ett tredjeländ, i synnerhet i utvecklingsländer.

170. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fullgöra sina åtaganden när det gäller offentligt utvecklingsbistånd (ODA) till utvecklingsländer för att bekämpa den globala ekonomiska och finansiella krisen och på så vis minska de negativa konsekvenser som krisen haft för människorättssituationen i världen. Parlamentet välkomnar människorättsrådets tionde särskilda sammanträde den 20 februari 2009 om den globala ekonomiska och finansiella krisens inverkan på det universella förverkligandet och det faktiska åtnjutandet av mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att nu under krisen fortsätta samarbetet med tredjeländer när det gäller mänskliga rättigheter och vidhåller att brist på resurser aldrig får användas som en ursäkt för kränkningar av de mänskliga rättigheterna.

Kommissionens externa biståndsprogram och EIDHR

171. Europaparlamentet gläds åt att parlamentets prioriteringar har beaktats i EIDHR:s programplaneringsdokument för 2008 och 2009.
172. Europaparlamentet stöder EIDHR:s bidrag, framför allt genom projekt inom det civila samhället av lokala och internationella det civila samhällets organisationer (90 procent av bidragen), men även genom regionala och internationella organisationer på området, exempelvis Europarådet, OSSE och kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter (10 procent av bidragen).
173. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse att medlen för mänskliga rättigheter och demokrati under perioden 2008–2009 uppgick till över 235 miljoner euro, vilket gjorde det möjligt att finansiera 900 projekt i omkring 100 länder. Särskilt finansierades ett stort antal projekt i länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, samtidigt som AVS-länderna totalt sett erhöll det största beloppet. Parlamentet anser att EIDHR bör utökas väsentligt, så att det omfattar rimligt stöd till ett europeiskt initiativ för demokrati i syfte att stödja kapacitetsuppbyggnaden i fråga om mänskliga rättigheter och främjande av demokrati i de samhällen där det behövs som mest.
174. Europaparlamentet framhåller att en av de stora fördelarna med EIDHR är att instrumentet inte är beroende av samtycke från någon värdregering och därför gör det möjligt att sätta fokus på känsliga politiska frågor och innovativa metoder och att samarbeta direkt med det lokala civila samhällets organisationer, vilka måste behålla sitt oberoende i förhållande till myndigheterna.
175. Europaparlamentet betonar vikten av att använda EIDHR som ett sätt att reagera på hot mot de mänskliga rättigheterna och bidra med ökat stöd till

människorättsförsvarare och offer för brott mot de mänskliga rättigheterna. Parlamentet stöder det nät av elva organisationer som finansieras genom EIDHR och som särskilt inriktar sig på att skydda människorättsförsvarare och agera snabbt i nödlägen. Parlamentet anser att man bör utveckla särskilda strategier för att tillgodose de behov som finns bland olika kategorier av människorättsförsvarare, bland annat de som försvarar mänskliga rättigheter för hbt-personer och de som har att göra med undersökningar av brott mot mänskliga rättigheter och humanitär rätt.

176. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att det råder konsekvens mellan EU:s politiska prioriteringar, dess partnerskaps- och samarbetsavtal samt de projekt och program som EU stöder, särskilt i samband med EU:s bilaterala programplanering med tredjeländer.
177. Europaparlamentet noterar att situationen fortfarande är oroande när det gäller de mänskliga rättigheterna i Afrika, men anser att de afrikanska staterna har vidtagit betydande åtgärder i riktning mot att främja rättssäkerheten på kontinental nivå i och med antagandet av Afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter (även kallad Banjulstadgan). Mot denna bakgrund har parlamentet beslutat att upprätta en särskild budgetpost för att stödja arbetet inom den afrikanska domstolen för mänskliga rättigheter och folkens rättigheter.
178. Europaparlamentet uppmanar kommissionens personal att i Bryssel regelbundet träffa företrädare för det civila samhället för att främja en dialog med de partner som står för det praktiska genomförandet av projekten ute på fältet.
179. Europaparlamentet välkomnar resursfördelningen för mänskliga rättigheter genom geografiska program, varvid det politiska genomförandet på nationell och regional nivå främjas av Europeiska utvecklingsfonden (i länderna i Afrika, Västindien och Stilla havet), instrumentet för utvecklingssamarbete (i Latinamerika, Asien och Sydafrika) och det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet (i grannregionerna), liksom även tematiska instrument som EIDHR, IfS, DCI och ICI Plus.

Valstöd och valobservation

180. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse att EU i allt större utsträckning använder sig av valstöd och valobservation för att främja demokrati i tredjeländer och därigenom stärker respekten för de mänskliga rättigheterna, de grundläggande friheterna samt rättsstatsprincipen, och att dessa uppdrags kvalitet och oberoende har fått ett allmänt erkännande.
181. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att övervaka tillämpningen av rekommendationerna i de slutliga rapporterna från EU-valobservatörsuppdragen, se till att uppföljningsstöd ges vid behov och regelbundet rapportera om detta till parlamentet.

182. Europaparlamentet upprepar sin begäran att valprocessen, inbegripet stadierna både före och efter valet, ska införlivas i de olika nivåerna av den politiska dialogen med de berörda tredjeländerna och eventuellt åtföljas av konkreta åtgärder, så att man säkerställer en konsekvent EU-politik och bekräftar den oerhört viktiga roll som mänskliga rättigheter och demokrati spelar.
183. Europaparlamentet anser att det behövs större vaksamhet när det gäller kriterierna för att välja ut de länder där valstöd eller valobservation ska tillhandahållas och bättre överensstämmelse med de metoder och regler som utarbetas på internationell nivå, särskilt i fråga om uppdragets oberoende och ändamålsenlighet.
184. Europaparlamentet välkomnar finansieringsbeloppet, som uppgick till ytterligare 50 miljoner euro under den 18 månader långa period som rapporten täcker in.

Utnyttjande av Europaparlamentets insatser på människorättsområdet

185. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att ta fasta på parlamentets resolutioner och andra meddelanden och att vidta konkreta åtgärder utifrån de synpunkter och önskemål som kommer till uttryck där, särskilt när det gäller resolutioner om brådskande fall.
186. Europaparlamentet upprepar behovet av att bättre synliggöra Sacharovpriset för tankefrihet, som parlamentet delar ut varje år. Det är beklagligt att det inte görs någon ordentlig uppföljning, vare sig av kandidaternas och pristagarnas välbefinnande eller av situationen i deras hemländer. Parlamentet uppmanar även rådet och kommissionen att synliggöra detta pris och bland annat nämna det i den årliga rapporten om de mänskliga rättigheterna. Dessutom uppmanas rådet och kommissionen att hålla kontakten med Sacharovprisets kandidater och pristagare för att upprätthålla dialogen och övervaka människorättsituationen i deras respektive länder samt för att erbjuda skydd åt dem som utsätts för intensiv förföljelse.
187. Europaparlamentet påminner sina delegationer om att systematiskt föra upp debatter om mänskliga rättigheter på dagordningen för interparlamentariska sammanträden, att under delegationsresor besöka projekt och inrättningar som arbetar med att öka respekten för de mänskliga rättigheterna samt att träffa människorättsförsvarare och vid behov ge dem internationell uppmärksamhet och skydd.
188. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av ett nätverk för Sacharovpristagare. Nödvändiga resurser måste uppbringas snarast för att uppnå nätverkets mål och underlätta kommunikationen mellan Sacharovpristagare och parlamentet genom att bevilja pristagarna särskild status, så att de kan ta sig in i parlamentets lokaler med hjälp av förenklade inläppsrutiner.

*

* *

189. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas och kandidatländernas regeringar och parlament, FN, Europarådet, OSSE samt regeringarna i de länder och territorier som nämns i resolutionen.

BILAGA I

INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT BETWEEN JULY 2008 AND DECEMBER 2009

THE SAKHAROV PRIZE 2009

**The winner of the Sakharov
Prize 2009**

MEMORIAL (OLEG ORLOV, SERGEI KOVALEV and
LYUDMILA ALEXEYEVA on behalf of MEMORIAL and ALL
OTHER HUMAN RIGHTS DEFENDERS IN RUSSIA)

SHORTLISTED
NOMINEES

BACKGROUND

MEMORIAL

Russian civil rights defence organization

Oleg ORLOV
Sergei KOVALEV
Lyudmila ALEXEYEVA

and all other Human Rights
Defenders in Russia

Oleg ORLOV - **head of the Council of the Human Rights Center Memorial was fined and ordered to retract public statements following a civil defamation lawsuit brought against him by the President of the Republic of Chechnya, Ramzan Kadyrov, whom Orlov had claimed to having been responsible for the abduction and death of Natalya Estemirova, MEMORIAL representative in Grozny investigating murders and abductions in Chechnya. In 2007 Orlov himself was abducted in Ingushetia, together with three journalists, before being beaten, threatened with execution and later released. On 31 January 2010, Orlov and some 100 others were arrested in Moscow during a peaceful demonstration on Triumphalnaya Square, and in September 2010 Orlov was ongoing trial for criminal charges of libel.**

Sergei KOVALEV - *human rights defender, former political prisoner in the Soviet Union, first federal Ombudsman for Human Rights in Russia and chair of the Memorial Russian Historical, Educational and Human Rights Society* is a founder of the first Soviet human rights association in 1969, the Initiative Group for the Defence of Human Rights. Kovalev, recipient of more than a dozen international awards, was one of the authors of the Russian Declaration of Human and Civil Rights. Kovalev, author of *Putin's War*, has been an outspoken critic of authoritarian tendencies in the administrations of Boris Yeltsin and Vladimir Putin. In 1996 he resigned in protest as head of Yeltsin's presidential human rights commission. In 2002 he organized a public commission to investigate the 1999 Moscow

apartment bombings, which was effectively paralyzed after the persecution and assassination of its members. Lyudmila ALEXEYEVA - together with Andrei Sakharov and others founded the Moscow Helsinki Group to monitor Soviet compliance with the Helsinki Final Act in 1976. Since the 1960s Alexeyeva has been campaigning for fair trials of arrested dissidents and objective coverage in the media. She was excluded from the Communist Party, deprived of her job as editor of a scientific magazine and was forced to emigrate from the USSR. Having returned after the collapse of the Soviet Union, Alexeyeva co-founded the All-Russian Civic Congress and later the All-Russian Civic Network. She has been critical of the Kremlin's human rights record and has accused the government of encouraging extremists with its nationalistic policies, such as the mass deportations of Georgians in 2006 and police raids against foreigners working in street markets, as well as Russian conduct in Ingushetia. Recently Alexeyeva has been an active participant in Strategy-31 demonstrations on the Moscow's Triumphalnaya Square in defense of freedom of assembly in Russia.

Dr Izzeldin ABUELAISH

Palestinian obstetrician, treating both Israelis and Palestinians, and a senior researcher at the Gertner Institute in the Sheba Hospital in Israel has dedicated his entire life for peace and for medicine. In January 2009, during an Israeli raid on Gaza, a shell hit his apartment killing his three daughters. In memory of his daughters, Dr Abuelaish has set up Daughters for Life, an international foundation to provide education and health access to women and girls in Gaza and in the Middle East and to support their leadership development. In spite of this personal family tragedy, Dr Abuelaish continues to fight for peace between the Israeli and Palestinian peoples and to build bridges between the two war-torn, violence-ridden communities.

Dawit ISAAK

Swedish journalist, writer and playwright of Eritrean origin who has been a political prisoner since 2001. While demanding democratic reforms and objective evaluation of the events leading to Eritrea's war with Ethiopia, Isaak was arrested as traitor. He has also been accused of receiving financial aid from abroad – a crime according to Eritrean press laws. He has been in jail since his arrest in September 2001, without having been tried by a court of law.

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
AFGHANISTAN Sitara Achikzai Perwiz Kambakhsh	<p>Achikzai was a leading Afghan women's rights activist and a member of the regional parliament in Kandahar. She was assassinated by the Taliban on 12 April 2009.</p> <p>Afghan journalist who was sentenced to death by a provincial court for distributing "blasphemous" material in 2008, having published a translation of the Qur'an without the accompanying Arabic script. He had been arrested in 2007 after downloading material from the internet relating to the role of women in Islamic societies. He was released following a presidential pardon in September 2009.</p>	<p>In its resolution adopted on 24 April 2009, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - condemned the murders of activists working to promote human rights and the emancipation of Afghan women, in particular the recent assassination of the regional parliamentarian Sitara Achikzai. - was appalled to learn that the Afghan Supreme Court has upheld the 20-year prison sentence which Perwiz Kambakhsh received on a blasphemy charge and called on President Karzai to pardon Mr Kambakhsh and authorise his release from prison.
ANGOLA José Fernando Lelo	<p>A journalist who was arrested on 15 November 2007, along with six soldiers, and later charged with assisting the soldiers in planning a rebellion. On 16 September 2008, Lelo was convicted to twelve years imprisonment by Cabinda Military Court for crimes against the security of the state and instigating a rebellion. Concerns were raised over the quality of the evidence upon which Lelo's conviction was based, notably that it may have been obtained through torture. On Friday 21 August 2009, Lelo was released after being acquitted on appeal by the Supreme Military Court of Angola, which ruled that there was insufficient evidence to maintain the conviction.</p>	<p>A letter of concern was sent on 18 November 2008.</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
	Rights.	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
BANGLADESH Sheikh Hasina	Bangladeshi politician, the President of the Awami League since 1981 and current Prime Minister of Bangladesh who was arrested in June 2007 and indicted on extortion charges. On June 11, 2008 Hasina was released on parole for medical reasons.	In its resolution adopted on 10 July 2008, the European Parliament: - welcomed the release of former Prime Minister Sheikh Hasina on humanitarian grounds.
BELARUS Marijus Ivanilovas Alyaksandr Kazulin, Sergei Parsyukevich and Andrei Kim Mikalai Autukhovich, Yury Liavonau and Uladzimir Asipenka Artsiom Dubski Franak Viačorka, Ivan Šyla and Zmitter Fedaruk Angelika Borys Tatsyana Shaputska	Lithuanian national and director of the printing house of the daily newspaper 'Respublika' was detained in Belarus on the allegation of possession of amphetamine pills. He was held for two months without trial or proof of his guilt in a prison in the Belarusian city of Zhodin. His arbitrary detention was later extended with additional two months, while the regime's authorities were unable to find any proof of his guilt. Activists of an entrepreneurship movement who were detained in February 2009 and received criminal charges of intentional destruction or damage to property of citizens. Autukhovich announced to having been on hunger strike. Dubski is a youth opposition activist imprisoned for two months. Young activists forced into army conscription. Viačorka was denied from enrolling to any university in Belarus. Chair at the Congress of the Union of Poles. She was arrested on 15 March 2009. Shaputska, a prominent young opposition activist, was expelled from her university in September 2009 for participation in an Eastern Partnership Civil Society Forum in Brussels.	Letter of concern sent on 8 December 2009. In its resolution adopted on 9 October 2008, the European Parliament: - expressed its satisfaction that the three political prisoners had been released. - expected that they will enjoy all the civic rights guaranteed to all Belarusian citizens by the Constitution of the Republic of Belarus. In its resolution adopted on 2 April 2009, the European Parliament: - called for the immediate release of the three entrepreneurs and the youth opposition activist as well as a review of the "restricted freedom" sentences imposed on 11 persons who participated in a demonstration which took place in January 2008. - called to review the cases of forcible army conscription of several young activists. In its resolution adopted on 17 December 2009, the European Parliament: - insisted that Belarus should guarantee political rights and freedoms by discontinuing the practice of politically motivated

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
		acts of intimidation, in particular dismissals from jobs and universities.
BURMA Aung San Suu Kyi	<p>As a pro-democracy campaigner and leader of the opposition National League for Democracy party (NLD) she is winner of the 1991 Nobel Peace prize and a laureate of Sakharov Prize in 1990. She has spent more than 11 of the past 19 years in some form of detention under Burma's military regime, and has become an international symbol of heroic and peaceful resistance in the face of oppression.</p>	<p>In its resolution adopted on 23 October 2008, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - condemned the continued detention of Aung San Suu Kyi, who has been under intermittent house arrest since her victory at the last democratic elections in 1990, and insisted upon her immediate release. <p>On 12 August 2009 the President of the European Parliament, Jerzy Buzek, "condemned the extended house arrest of Aung San Suu Kyi as unacceptable, unjustified and cruel."</p>
CANADA Robert Dziekanski	<p>Dziekanski was a Polish immigrant who died at the Vancouver International Airport shortly after being tasered several times by the Royal Canadian Mounted Police. The Criminal Justice Branch decided that no criminal charges would be laid against the RCMP officers.</p> <p>The incident came to light as it was filmed by a member of the public. The video, which was initially taken into police possession, was released to the press after a court order.</p> <p>The final inquiry report concluded that the RCMP was not justified in using a taser against Dziekanski and that the officers had later deliberately misrepresented their actions to investigators.</p>	<p>A letter of concern was sent on 6 March 2009.</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>CHINA Liu Xiaobo</p> <p>Ji Sizun</p> <p>Akmal Shaikh</p> <p>Lobsang Gyaltzen, Loyak, Tenzin Phuntsok, Kangtsuk and Dawa Sangpo</p>	<p>Liu Xiaobo is an intellectual and human rights activist in China. On 2008, Xiaobo was detained in response to his participation with Charter 08 (published on 10 December 2008 to coincide with the 60th Anniversary of the Universal Declaration of Human Rights, Charter 08 calls for political reform in China). He was formally arrested on 2009, on suspicion of inciting subversion of state power and was tried on the same charges and sentenced to eleven years' imprisonment and two years' deprivation of political rights on 25 December 2009. He was granted the Nobel Peace Prize for 2010 for his long and non-violent struggle for fundamental human rights in China, and his work on the close connection between human rights and peace.</p> <p>Ji Sizun is a grassroots legal defender, who was imprisoned on 2009 for "forging official seals and documents". Concerns have been raised that Ji Sizun's conviction is based on his application for a permit to hold a protest in one of Beijing's designated 'protest zones' during the 2008 Olympic Games.</p> <p>Akmal Shaikh, a British citizen, was sentenced to death for smuggling drugs to China. He was executed by lethal injection on 29 December 2009 in Urumqi, China. He was alleged to have been carrying around 4 kg of heroin in a suitcase which he denied belonging to him. He suffered from severe mental illness and vulnerability and is said to having fallen victim of professional drug smugglers, being used and manipulated.</p> <p>Tibetans who were sentenced to death in April 2009 on charges relating to "starting fatal fires" and for their alleged roles in the protests and rioting in Lhasa on March 14, 2008. The</p>	<p>Letters of concern were sent on 5 February 2009 and on 21 December 2009.</p> <p>A letter of concern was sent on 5 February 2009.</p> <p>A letter of concern was sent on 20 November 2009.</p> <p>Press Releases by the President of the European Parliament on 29 December 2009: - strongly condemned the execution - recalled that the European Union strongly condemns the death penalty and will continue its appeals to stop the use of the death penalty in all circumstances, and called upon all states to abolish the death penalty for all crimes.</p> <p>In its resolution adopted on 26 November 2009, the European Parliament: - strongly condemned the</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Gao Zhisheng</p> <p>Dalai Lama</p> <p>Hu Jia</p>	<p>execution of Gyaltzen and Loyak was confirmed on October 23, 2009, whereas Sangpo was given life imprisonment.</p> <p>Chinese human rights lawyer who has been disbarred, detained, lived under house arrest and tortured by the Chinese secret police after taking on human rights cases. He was taken away for interrogation by Chinese security agents in February 2009 and has not been seen since.</p> <p>Current Dalai Lama, Tenzin Gyatso, is the head of state and the spiritual leader of Tibet while describing himself as a simple Buddhist monk. In 1989 he was awarded the Nobel Peace Prize for his non-violent struggle for the liberation of Tibet.</p> <p>Prominent Chinese human rights activist and dissident is the laureate of the 2008 Sakharov Prize. Hu Jia has often been persecuted for his actions in China and he remains imprisoned until today.</p>	<p>execution of the two Tibetans and of the nine persons of Uighur ethnicity following the events in March 2008 in Lhasa and the riots of 5-7 July 2009 in Urumqi.</p> <p>- called on the Chinese authorities to suspend all the other death sentences and to commute those sentences to terms of imprisonment.</p> <p>Letter of concern was sent on 12 May 2009.</p> <p>In its resolution adopted on 12 March 2009, the European Parliament:</p> <p>- called on the Council Presidency to adopt a declaration calling on the Chinese Government to open a constructive dialogue with a view to reaching a comprehensive political agreement and to include a reference to the Memorandum for Genuine Autonomy for the Tibetan People.</p> <p>Letter of concern sent on 17 November 2008.</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
CUBA Ariel Sigler Amaya, Antonio Diaz, Jose Daniel Ferrer and Alfredo Dominguez	Political prisoners who were detained and sentenced in 2003 they all remain in prison in Cuba. Claims have been made as to humiliating treatment and unacceptable prison conditions. Sigler Amaya, who was one of the 75 dissidents arrested during the <i>Primavera Negra</i> , has been reported to being under serious health condition, requiring medical treatment.	Letter of concern sent on 22 September 2009.
ERITREA Dawit Isaak	Swedish-Eritrean playwright, journalist and writer, who has been held in Eritrean prison since 2001 without trial. Isaak has allegedly been a victim of torture during his detention.	A letter of concern was sent on 20 February 2009. In its resolution adopted on 15 January 2009, the European Parliament: - expressed its deep concern at the continuing imprisonment in Eritrea of the Swedish-Eritrean journalist, held in jail since his arrest in September 2001, without having been tried by a court of law, and demanded the immediate release of him and other imprisoned journalists.
ETHIOPIA Birtukan Midekssa	Ethiopian politician, former judge and the leader of the opposition party Unity for Democracy and Justice (UDJ), which aims to bringing about change in Ethiopia by peaceful means. She was imprisoned, among more than 100 others, for offences after controversial polls in 2005, and was re-arrested and imprisoned to serve a life sentence in December 2008.	In its resolution adopted on 15 January 2009, the European Parliament: - was outraged at the imprisonment of Birtukan Midekssa, leader of the opposition party Unity for Democracy and Justice (UDJ), and demanded her immediate and unconditional release.
GUINEA-BISSAU João Bernardo Vieira and Tagmé Na Waíé Ansumane Mané and Veríssimo Correia	Vieira was the President of Guinea-Bissau from 1980 to 1999 and again from 2005 to 2009. On 2 March 2009 he was assassinated by soldiers. Tagmé Na Waíé was chief of staff of the army of Guinea-Bissau until his assassination in 2009. Guinea-Bissau military generals: Mané was killed during a shootout with government forces in	In its resolution adopted on 12 March 2009, the European Parliament: - strongly condemned the assassinations of the President and the army's chief of staff. - urged the Guinea-Bissau

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Seabra	November 2000 and Seabra detained and beaten to death by revolting soldiers in October 2004.	<p>authorities to thoroughly investigate these crimes and to bring those responsible to justice.</p> <p>- pointed out that the cases involving the assassinations of Mané (2000) and Seabra (2004) had not yet been cleared up, nor had the respective killers been located, indicted and tried, and stressed that impunity is not an answer.</p>
IRAN Shirin Ebadi Roxana Saberi Maryam Malek Mansour Osanloo, Ebrahim Maddadi, Farzad Kamangar and Ghaleb Hosseini Mohammad Sadiq Kaboudvand	<p>An Iranian lawyer, human rights activist and founder of Centre for the Defence of Human Rights in Iran who was awarded the Nobel Peace Prize in 2003. Reportedly the Iranian authorities' persecution of Shirin Ebadi has intensified due to her contact with UN human rights officials and their use of information provided by her NGO in a UN report of 2 October 2008 on the situation of human rights in Iran. A statement was issued by the UN Secretary-General on 3 January 2009 on her harassment and persecution and on her safety and security.</p> <p>Saberi is an American journalist who was arrested in Iran in January 2009. On April 8, 2009, the Iranian government charged Saberi with espionage, which she denied. She was subsequently sentenced to an eight-year prison term. An appeals court reduced the charge against her from espionage to possessing classified information - a charge which she also denied - and reduced her eight-year prison term to a two-year suspended sentence. She was released on May 11, 2009.</p> <p>Labour rights activists who remain incarcerated solely on the grounds of their commitment to fair labour practices.</p> <p>An Iranian Kurdish activist and journalist and the editor of <i>Payam-e Mardom</i>. He is also the founder of Kurdistan Human Rights</p>	<p>In its resolution adopted on 15 January 2009, the European Parliament:</p> <p>- strongly condemned the repression, persecution and threats against Shirin Ebadi and the closure of the CDHR in Tehran and expressed grave concern at the intensified persecution of human rights defenders in Iran.</p> <p>In its resolution adopted on 7 May 2009, the European Parliament:</p> <p>- urged the Appeals Court to release Roxana Saberi immediately and unconditionally on the grounds that the trial was held in camera without due legal process, in accordance with international norms, and to drop all charges against her.</p> <p>- condemned in the strongest possible terms the three stonings which took place in the city of Mashhad in late December 2008.</p> <p>- expressed serious concern at the deteriorating health of Mr Kaboudvand since his</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Vali Azad, Mohammad Ali Navid Khamami and Ashraf Kalhori</p> <p>Fariba Kamalabadi, Jamaloddin Khanjani, Afif Naeimi, Saeid Rasaie, Mahvash Sabet, Behrouz Tavakkoli, Vahid Tizfahm</p> <p>Kobra Babaei</p> <p>Hassan Mozafari, Rahman Shahidi and Reza Hejazi</p> <p>Amir Amrollahi, Behnood Shojaee, Mohammed Fadaei and Bahman Soleimanian</p> <p>Emadeddin Baghi,</p> <p>Yaghoub Mehrnehad</p>	<p>Organization, founded in 2005. He has been in custody since June 2007, and is serving an 11-year prison term. Kaboudavand documented and reported on human rights violations in Iran's Kurdish areas.</p> <p>Babaei is accused of "adultery while being married", and condemned to capital punishment by stoning. Her husband was reportedly hanged for "sodomy" on 5 October 2009.</p> <p>On 22 July 2008 juvenile offenders Hassan Mozafari and Rahman Shahidi were executed, and on 19 August 2008 19-year-old Reza Hejazi was hanged for an alleged murder which he committed when he was 15 years old. Neither Hejazi's family nor their lawyer was notified of the time and place of the scheduled executions, in violation of Iranian law.</p> <p>Juvenile offenders Amir Amrollahi, Behnood Shojaee, Mohammed Fadaei and Bahman Soleimanian were reportedly facing imminent execution in Iran in October 2009 for crimes committed when they were minors.</p> <p>Baghi, a prisoners' rights advocate and an investigative journalist, has been constantly harassed by the authorities and imprisoned in connection with his writings on Iran.</p> <p>Yaghoub Mehrnehad, an ethnic Baluchi and executive director of the Voice of Justice Youth</p>	<p>imprisonment, considered him a prisoner of conscience and called for his immediate and unconditional release and for him to be given medical care.</p> <p>- appealed to the Iranian authorities to respect religious minorities and promptly release the seven Bahia' leaders, who have been imprisoned solely on the basis of their belief.</p> <p>- reiterated its call for the labour rights activists immediate release.</p> <p>- condemned strongly the recent execution by stoning of Vali Azad, and expressed great concern over the pending execution of Mohammad Ali Navid Khamami and Ashraf Kalhori.</p> <p>A letter of concern was sent on the 17 December 2009.</p> <p>In its resolution adopted on 4 September 2008, the European Parliament:</p> <p>- reiterated its call on the members of the Majlis to urgently amend legislation in order to ensure that no-one is executed for a crime committed when less than 18 years of age and to raise the age of legal responsibility to international standards.</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Farzad Kamangar</p> <p>Soghra Najafpour</p> <p>Neda Agha-Soltan</p> <p>Safar Angooti and Abbas Hosseini</p> <p>Abdolfattah Soltani</p> <p>Shadi Sadr</p> <p>Fariba Pajoo</p>	<p>Association, was executed on 4 August 2008, after having publicly confronted local officials demanding accountability for their poor performance.</p> <p>Minority rights activist, Kurdish teacher Farzad Kamangar, has been condemned to death on charges, without evidence, of taking up arms against the state.</p> <p>Najafpour spent almost the entire past 19 years of her life on death row for a murder which took place when she was 13 years old.</p> <p>Agha-Soltan became the symbol of the violent repression in Iran after being killed by security forces in presidential election protest in June 2009 in Tehran, when her death was captured on video by bystanders and broadcast over the Internet.</p> <p>Angooti and Hosseini, two child offenders who were sentenced to death and executed in October 2009 for murders they committed at the age of 16 and 17.</p> <p>Soltani is a human rights activist who was prevented from travelling from Tehran to Nuremberg, Germany in order to receive that city's Human Rights Prize.</p> <p>Sadr is a lawyer, journalist and a woman's rights activist who was arrested on 15 July 2009 for speaking publicly about human rights violations carried out in prisons on detainees following Iran's disputed presidential elections in 2009.</p> <p>Pajoo is a young Iranian-Canadian journalist and well-known blogger, who was arrested at her home in Tehran on 24 August 2009.</p>	<p>- strongly condemned the persecution and imprisonment of citizens in Iran who engage in the defence of human rights and campaign against the death penalty, and are frequently charged with 'activities against national security'.</p> <p>- called for the unconditional release of Emadeddin Baghi and Mohammad Sadegh Kabovand and the commutation of the death sentence on Farzad Kamangar, as well as a reinvestigation into his case.</p> <p>In its resolution adopted on 22 October 2009, the European Parliament:</p> <p>- urged the Iranian authorities to eliminate, in law and in practice, all forms of torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, and to uphold due process of law and end impunity for human rights violations.</p> <p>- reiterated its appeal to the Iranian authorities to live up to the government's obligation to respect religious minorities and promptly release the seven Baha'i leaders.</p> <p>- reiterated its call on the Iranian authorities to abolish the death penalty completely.</p>
<p>IRAQ</p> <p>Tareq Aziz</p>	<p>Tareq Aziz, the former Iraqi deputy Prime Minister was put on trial for his responsibility in relation to deaths of a group of 42 merchants who were summarily executed in 1992. On 11 March</p>	<p>A letter of concern was sent on 17 July 2008.</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
	<p>2009 Aziz was found guilty of crimes against humanity and sentenced to 15 years in prison, and on 2 August 2009, he was further convicted of helping to plan the forced displacement of Kurds from north-eastern Iraq and sentenced to seven years in jail.</p>	
KASHMIR Parvez Imroz	<p>An award-winning human rights lawyer, president of the Jammu and Kashmir Coalition of Civil Society and founder of the Association of the Parents of Disappeared Persons (APDP), he survived an armed attack on 30 June 2008 in Srinagar by alleged security forces members</p>	<p>In its resolution adopted on 10 July 2008, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - expressed its concern for the safety of Parvez Imroz and other human rights activists who are investigating the unmarked graves and other allegations of human rights abuses in Jammu and Kashmir, - called on the Indian authorities to ensure their protection and allow them to operate without fear of harassment and violence - urged the authorities to conduct a prompt and impartial investigation into the attack on Parvez Imroz, to make the results public and to bring those responsible to justice

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
KAZAKHSTAN Yevgeny Zhovtis	<p>Zhovtis is a human rights defender and director of the Kazakhstan International Bureau for Human Rights and the Rule of Law. During OSCE meetings in the past, he detailed human rights abuses in his country.</p> <p>He was convicted of manslaughter for hitting and killing a pedestrian with his car on 26 July 2009 and was sentenced to four years in a penal community.</p> <p>OSCE Office for Democratic Institutions and Human Rights has stated that 'questionable procedures may have violated Zhovtis's right to a fair trial as guaranteed by the constitution of Kazakhstan, the country's OSCE commitments and fundamental international standards'.</p> <p>While in prison, Zhovtis has continued his human rights advocacy by reporting regularly through a blog.</p>	<p>In its resolution adopted on 17 September 2009, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - expressed great concern about the conduct of the investigation into the unfortunate traffic accident and of Yevgeny Zhovtis's subsequent trial, and drew attention to allegation that evidence in his defence was not allowed during the trial. - called on the Kazakh authorities to carry out immediately and with full respect for transparency and the rule of law a second full and fair investigation into the circumstances surrounding the accident, and to review Yevgeny Zhovtis's conviction and sentence accordingly.
MAURITANIA Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi Yahya Ould Ahmed el-Waghef	<p>President Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi, Prime Minister Yahya Ould Ahmed el-Waghef, and other members of the government, were placed under house arrest following a military coup on 6 August 2008, when President Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi was ousted by a group of high-ranking generals whom he had dismissed from office earlier that day. The coup marked the second one in the country in three years, and it violated both constitutional legality and the results of democratic and internationally validated elections.</p> <p>On 12 August 2008, it was reported that Prime Minister Yahya Ould Ahmed el-Waghef, and other members of the government were released from house arrest. On 21 December 2008, it was reported that President Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi was released from house arrest following intense international pressure.</p>	<p>In its resolution adopted on 4 September 2008, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - expressed regret that the coup had taken place, as it marked a setback given the notable developments made in advancing democracy in the country - called for the immediate release of President Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi, Prime Minister Yahya Ould Ahmed el-Waghef, and other members of the government still under house arrest in various locations.

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>OCCUPIED PALESTINIAN TERRITORIES The al-Kurd family</p>	<p>On the night of Sunday, 9 November 2008, members of the Israeli police and armed forces evicted the al-Kurd family from their home in the Sheikh Jarrah neighbourhood of East Jerusalem where they had lived for more than 50 years. They allowed settlers to enter the family's house and then sealed off the area. This eviction was carried out on the basis of an order issued by the Israeli Supreme Court on 16 July 2008 following long and controversial legal proceedings on disputed ownership before Israeli courts and authorities.</p>	<p>In its resolution adopted on 20 November 2008, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - expressed its deep concern at the eviction of the al-Kurd family, the recent destruction of the houses of Palestinian families by the Israeli authorities in several areas of East Jerusalem and the possible serious consequences of these measures. - pointed out that these operations, which seriously affect the lives of the residents of these areas, contravene international law. - called to the Israeli authorities immediately to halt any expansion of settlements and the building of the security fence beyond Israel's 1967 borders, actions which are contrary to international law and are undermining peace efforts.
<p>Gilad Shalit, Marwan Barghouti</p>	<p>Israeli soldier abducted by Hamas in June 2006 and held as a prisoner in Gaza Strip by Hamas ever since. Barghouti, a member of the Palestinian Legislative Council, was arrested by Israel Defense Forces in 2002 in Ramallah, tried and convicted on charges of murder, and sentenced to five life sentences.</p>	<p>In its resolution adopted on 4 September 2008, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - called for steps to be taken by Hamas and Israel with a view to the immediate release of Gilad Shalit and the imprisoned members of the Palestinian Legislative Council including Marwan Barghouti.

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
PAKISTAN Muhammad Irfan Tahir Imran Tahir Mahmud Naseer Ahmad	<p>Young people who belong to the Ahmadiyya religious minority in Pakistan. They have been held in Dera Ghazi Khan prison since January 2009 on blasphemy charges.</p> <p>Serious concerns were raised in regard to fairness of the trial, detention conditions and the right to family life. Pakistani Criminal Code provides death penalty for blasphemy.</p>	<p>A letter of concern was sent on 10 July 2009.</p>
RUSSIA Magomed Evloïev Miloslav Bitokov Abdullah Alishaev Otto Messmer Victor Betancourt Karina Moskalenko Akhmed Kotiev Zurab Tsechoev Dmitrii Kraiukhin Stanislav Dmitrievski	<p>Magomed Evloïev, a journalist opposed to the Russia Republic of Ingushetia was shot in the head on 31 August 2008 shortly after being released from police custody.</p> <p>Miloslav Bitokov, editor of the newspaper Gazeta Yuga suffered an armed attack from unknown assailants on 2 September 2008 in the town of Nalchik.</p> <p>Abdullah Alishaev, a reporter from the television channel TV-Chirkei died on 3 September 2008 as a result of gunshot wounds from unknown assailants.</p> <p>On 28 October 2008 Otto Messmer, leader of the Russian Jesuit order, and Victor Betancourt, an Ecuadorean priest, were brutally murdered in their Moscow apartment.</p> <p>In mid-October 2008 a leading Russian human rights lawyer, Karinna Moskalenko, who has successfully represented 30 Russian citizens in the European Court of Human Rights, was the victim of an attempt to poison her by placing mercury in her car in Strasbourg.</p> <p>Attempts on the lives of human rights defenders, including the Ingush opposition leader Akhmed Kotiev, the human rights defender Zurab Tsechoev from Ingushetia, the human rights activist Dmitrii Kraiukhin from Orel and the human rights activist Stanislav Dmitrievski from Nizhni Novgorod, were recorded between July</p>	<p>A letter of concern was sent to the French Foreign Minister, Bernard Kouchner, on 26 September 2008 regarding the three journalists.</p> <p>In its resolution adopted on 18 December 2008, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - drew attention to the growing trends of violence which, according to the Moscow Bureau for Human Rights, have resulted in more than 100 people being killed in 2008 on the basis of their race, nationality, religion or sexual orientation, and to the absence of effective condemnation of such hate crimes by Russian authorities. - expressed alarm at the attempt made in October 2008 on the life of human rights lawyer Karinna Moskalenko and her family, and appeals to both the French and Russian authorities to identify the perpetrators and their motives. - asserted that the activities of human rights lawyers acting in cases involving alleged human rights abuses, who have to take great personal risks in continuing their work, should be afforded the highest respect,

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Anna Politkovskaya</p> <p>Alexander Litvinenko</p> <p>Stanislav Markelov</p> <p>Anastasia Baburova</p> <p>Zarema Sadulayeva Alik Lechayevich Dzabrailov</p>	<p>and October 2008.</p> <p>A special correspondent to a Russian magazine Novaya Gazeta, author and human rights activist who carried out investigations into corruption and human rights abuses, especially in Chechnya and the North Caucasus. She won international recognition for her reporting work on the conflict in Chechnya in which she sought to expose human rights abuses. On 7 October 2006 she was shot dead in the elevator of her apartment building, an assassination still unsolved.</p> <p>Alexander Litvinenko, a former Russian security officer died in a London hospital in late 2006 after being poisoned by radioactive polonium-210. He was investigating the murder of journalist Anna Politkovskaya. Litvinenko, who had fled to the UK and granted asylum there first came to prominence by exposing an alleged plot to assassinate the then powerful tycoon Boris Berezovsky. He later became an outspoken criticiser of Putin's Russia.</p> <p>Markelov was a lawyer who represented terrorism suspects, muckraking journalists, and Chechen civilians who accused the Russian military of abuse. He was shot dead in broad daylight in downtown Moscow on January 2009.</p> <p>Baburova was a journalist for the liberal opposition weekly "Novaya gazeta." She was killed on the same attack as Stanislav Markelov.</p> <p>Human rights defender Sadulayeva, the head of Chechen aid group was abducted in Grozny with her husband Dzabrailov and brutally killed in August 2009.</p>	<p>protected by the state and supported by the international community.</p> <p>- reminded that the Russian authorities remain uncooperative in the investigations into his murder in London by poisoning with radioactive polonium.</p> <p>- condemned the search of the offices of the Memorial organisation, winner of the 2009 Sakharaov Prize, in St Petersburg on 4 December 2008.</p> <p>- expressed its dismay at the trial of Anna Politkovskaya being open only to a limited number of journalists, and closed to television journalists; expects the court to establish not only who committed and assisted in the murder of Anna Politkovskaya but also who ordered it.</p> <p>Letters of concern were sent on 5 February 2009 and on 25 November 2009.</p> <p>A letter of concern was sent on 5 February 2009 and on 25 November 2009.</p> <p>Letter of concern was sent on 11 September 2009.</p>

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>Adrei Kulagin</p> <p>Natalia Estemirova</p> <p>Mikhail Khodorkovsky</p> <p>Maksharip Aushev</p>	<p>Kulagin was involved with the human rights organisation 'Justice' (Spravedlivost), which he led in the north-western part of Russia in Karelia. He was known for his active engagement in the field of better treatment for inmates in Russian prisons. Kulagin, who had been missing since May 2009, was found dead in a quarry in July 2009.</p> <p>Russian human rights campaigner who documented hundreds of cases of abuse in Chechnya. She was abducted and shot dead in the North Caucasus on 15 July 2009. Her work for the Russian human rights group Memorial focused on alleged human rights violations by government-backed militias.</p> <p>Former Yukos Oil chief who is in trial for embezzlement and money laundering since March 2009. Once the richest man in Russia, Khodorkovsky was arrested in October 2003 and found guilty of fraud in May 2005. He was sentenced to nine years in prison. The sentence was later reduced to 8 years. Claims have been made to the fairness of his trial.</p> <p>Popular human rights activist and opposition figure who was shot dead in Ingushetia.</p>	<p>Letter of concern sent on 11 September 2009. On 24 July 2009, President of the European Parliament, Jerzy Buzek, called on Russian authorities to investigate the murder.</p> <p>In its resolution adopted on 17 September 2009, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - took note of the July telegram from Russian President Dmitry Medvedev to the human rights organisation Memorial pledging his commitment to investigate fully the murder of Natalia Estemirova <p>On 15 July 2009, President of the European Parliament, Jerzy Buzek, called on Russian authorities to investigate the murder.</p> <p>In its resolution adopted on 18 November 2009, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - reiterated its call to ensure that the murderers of Natalia Estemirova, Andrei Kulagin, Zarema Sadulayeva, Alik Dzhabrailov, Maksharip Aushev, Stanislav Markelov, Anastasiya Baburova and Anna Politkovskaya are found and brought to justice and to pay close attention to the second trial of Mr Khodorkovsky. - condemned the brutal assassination of Maksharip Aushev.

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
SAUDI ARABIA Matrouk al-Faleh	A human rights defender who was held in solitary confinement Alhayer prison since his arrest on 19 May 2008 at King Sa'ud University in Riyad, where he is professor of Political Science. He was released in January 2009.	A letter of concern was sent on 6 January 2009.
SOMALIA Aisha Ibrahim Duhulow Two Italian Roman Catholic nuns (Maria Teresa Olivero and Caterina Giraud)	<p>Aisha Ibrahim Duhulow, a 13-year-old girl, was stoned to death in Somalia after being accused and convicted of adultery in breach of Islamic law while she was in fact a victim of rape by three men. The stoning was carried out by a group of 50 men in a stadium in the southern port of Kismayo, in front of around 1000 spectators. The al-Shabab militia, who control Kismayo, detained and ordered the execution by stoning of Aisha Ibrahim Duhulow, but did not arrest or detain those accused of her rape. Inside the stadium, militia members opened fire when some of the people at the stadium attempted to save the life of Aisha Ibrahim Duhulow, and shot dead a boy who was a bystander.</p> <p>Maria Teresa Olivero and Caterina Giraud; two Italian Roman Catholic nuns from Kenya who were kidnapped, then taken to Somalia.</p>	<p>In its resolution adopted on 20 November 2008, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - strongly condemned the stoning and execution of Aisha Ibrahim Duhulow and expressed its horror at such a barbaric act perpetrated against a 13-year-old rape victim; - called on the Somali Government to condemn this execution and to take action to prevent such brutal executions in the future; - called on the Somali Government to issue documents and make statements to restore the honour of Aisha Ibrahim Duhulow posthumously; - called for those accused of raping Aisha Ibrahim Duhulow to be brought to trial in accordance with due process, - called on both the Somali and Kenyan authorities to make all possible efforts and take all possible political and diplomatic initiatives to secure the release of the two Italian Roman Catholic nuns.

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
SYRIA Muhannad al-Hassani	<p>A leading human rights lawyer and President of the Syrian Human Rights Organisation (Swasiah), was arrested by the Syrian authorities on 28 July 2009. He was involved in the monitoring of detention conditions in Syria and notably of legal practices of the Supreme State Security Court, where trials fall short of international standards according to Human Rights Watch's report of February 2009. He had been interrogated on several occasions before the arrest, these interrogations focusing mainly on his actions in the field of human rights and the defence of political prisoners. He was formally charged with "weakening national sentiments" and "spreading false news that could debilitate the morale of the nation" in a closed session to which his lawyer was not allowed access. Lawyers assisting his defense were reportedly denied access to him in prison and he was allowed only brief consultations with them in the courtroom itself. Al-Hassani, head of the Syrian Organisation for Human Rights (Swasiya), was sentenced to three years in prison for "weakening national morale".</p>	<p>In its resolution adopted on 17 September 2009, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - called on the Syrian authorities to release Mr Muhannad al-Hassani immediately and to guarantee in all circumstances his physical and psychological integrity. - called on the Syrian authorities to put an end to its policy of persecution and harassment of human rights defenders and their families and to release immediately all prisoners of conscience, human rights defenders, including Anwar al-Bunni and Kamal Labwani, and peace activists.
Haitham Maleh	<p>A lawyer and human rights activist, who campaigned for decades for an end to emergency law. Maleh, at the time 79 years old, was sentenced to three years in prison for "weakening national morale".</p>	<p>A letter of concern was sent on 2 December 2009 regarding these four individual cases.</p>
Anwar al-Bunni Kamal Labwani	<p>Al-Bunni, a prominent advocate for democratic reform in Syria, has been in detention since May 2006. He, like the others are prisoners of conscience and human rights defenders. Labwani had three years added to his 12 year sentence for allegedly "broadcasting false or exaggerated news which could affect the morale of the country", on account of remarks he was alleged to have made in his prison cell.</p>	

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>TANZANIA</p> <p>Vicky NtetemaBahtior Hamrayev</p>	<p>Tanzanian investigative journalist who went into hiding after receiving death threats for exposing witch-doctors and police involvement in these killings. She was awarded with "Courage in Journalism Award" for her reports on the murder of albinos.</p>	<p>In its resolution adopted on 4 September 2008, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - urged the Tanzanian authorities to initiate an in-depth and independent investigation of the accusations made by Vicky Ntetema.

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
UGANDA Joseph Kony	<p>Joseph Kony was the Chairman and Commander-in-Chief of the Lord's Resistance Army (LRA) in Uganda. In 2005 the ICC issued 33 counts of alleged crimes against humanity and war crimes: 12 counts of war crimes and crimes against humanity, including murder, rape, enslavement, sexual enslavement, and inhumane acts of inflicting serious bodily injuries and suffering, and 21 counts of war crimes, including murder, cruel treatment of civilians, intentionally directing an attack against a civilian population, pillaging, inducing rape and forced enlistment of children.</p> <p>Joseph Kony is still evading capture.</p>	<p>In its resolution adopted on 21 October 2008, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> -demanded the unconditional and immediate release of all persons abducted by the LRA, particularly children, who risk ending up as sex slaves or being forced to fight for the LRA. - urged the Ugandan Government to refrain from concluding any agreements with the LRA that would circumventing international law. - urged the Member States of the EU, the African Union (AU) and particularly Uganda's neighbouring countries to address the implementation of the warrants of arrest in a consistent way.

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
UNITED STATES OF AMERICA Troy Davis Binyam Mohamed	<p>He was sentenced to death by the Georgia State Court in 1991 for the murder of a policeman and scheduled to be executed at the end of July 2008. Mr Davis has been on death row in the U.S. state of Georgia since 1991. According to Troy Davis' lawyers, there is abundant proof of his innocence, material evidence against him has never been produced and seven witnesses for the prosecution have retracted their testimony.</p> <p>US Supreme Court ordered mandating a new evidentiary hearing in June 2010, where the burden is on him to prove his innocence, beyond reasonable doubt, of a crime that happened over 20 years ago.</p> <p>Ethiopian national who has spent just under seven years in custody, four of which in Guantanamo. He was among those captured and transported under the US extraordinary rendition program. Mr Mohamed has insisted the only evidence against him was obtained using torture. In August 2007, Britain asked the US to return Mr Mohamed and others to the UK, and in 2009 the U.S. dropped all charges against him.</p>	<p>In its resolution adopted on 10 July 2008, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - asked that Troy Davis' death sentence be commuted and, in view of the abundant evidence which might lead to such commutation, for the relevant courts to grant him a retrial, - urgently appealed urgently to the Georgia State Board of Pardons and Paroles to commute Troy Davis' death sentence. <p>A letter of concern was sent on 8 December 2008.</p>
UZBEKISTAN Mamir Azimov Bahtior Hamrayev	<p>Respectively head of the region and district branches of the Human Rights Society of Uzbekistan were physically assaulted by police officers on 11 November 2009. Azimov was arrested, detained for several hours and reportedly beaten in the police station.</p>	<p>A letter of concern was sent on 21 December 2009.</p>
VENEZUELA Julio Soto José Miguel Vivanco	<p>On 1 October 2008, Julio Soto, a local opposition leader in Margarita Island, Nueva Esparta State, Venezuela. He was killed after receiving twenty shots at Maracibo, Western Venezuela – a crime that was committed under strange circumstances and that has yet to be resolved. Investigations are under way to determine the responsible behind the killing. As Soto was an active member of the opposition, it has been argued his killing was politically motivated.</p> <p>Director and deputy director for the Americas of the NGO Human Rights Watch who were</p>	<p>In its resolution adopted on 23 October 2008, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - vigorously condemned the murder of the student leader, Julio Soto. - conveyed its condolences to the victim's family and friends and called on the Venezuelan authorities to make every possible effort to investigate this crime as soon as possible, so that the perpetrators and

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
<p>and Daniel Wilkinson</p> <p>Manuel Rosales</p>	<p>arbitrarily expelled by the Venezuelan authorities from the country for having presented a critical report on the civil liberties and human rights situation during President Hugo Chávez's 10 years in office.</p> <p>An educator, politician and the most prominent leader in Venezuela's opposition, frequently attracting the anger and disdain of President Hugo Chavez. He is currently in Peru where he has been granted political asylum as hiding from politically motivated corruption charges brought against him in Venezuela.</p>	<p>those responsible are brought to justice and the crime does not go unpunished.</p> <p>In its resolution adopted on 7 May 2009, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - while welcomed the decision taken by the Peruvian Government to grant Manuel Rosales political asylum, strongly condemned the use of threats and violence, the abuse of power, defamation and the exploitation of the legal system as a political weapon designed to intimidate and eliminate opponents.
<p>VIETNAM</p> <p>Thich Quang Do</p> <p>Nguyen Gia Thieu</p>	<p>Vietnamese Buddhist monk, religious leader, and critic of the Vietnamese government, and has been involved with its leadership since the 1960s. He is the current Patriarch of the Unified Buddhist Church of Vietnam, a currently banned religious body in Vietnam. Having returned from exile in early 90s he has been jailed several times in the 1990's and was formally placed under house arrest by the authorities in June 2001.</p> <p>A French citizen, importer of Swiss watches to Vietnam, who was detained without a trial for more than three years and later sentenced to 20 years imprisonment and a fine of \$25 million.</p>	<p>In its resolution adopted on 26 November 2009, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - demanded the unconditional release of Thich Quang Do and re-establishment of the legal status of the Unified Buddhist Church of Vietnam and of its dignitaries. <p>Letter of concern was sent on 1 October 2008.</p>
<p>ZIMBABWE</p> <p>Jestina Mukoko</p>	<p>Jestina Mukoko, a journalist and the director of the Zimbabwe Peace Project (ZPP), an NGO that monitors human rights abuses throughout the country, was abducted from her home in December 2008 by state security agents. She was beaten, tortured, forced to confess to an alleged plot to mount a terrorist incursion from neighbouring Botswana, and subsequently imprisoned. Mukoko appealed her arrest through the court. Zimbabwean Supreme Court finally ruled on 28 September 2009 that state security forces had violated her human rights. A</p>	<p>In its resolution adopted on 18 December 2008, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - firmly condemned the continuing violence perpetrated by the Mugabe regime against members and supporters of the MDC. - was outraged by the spate of recent abductions of human rights defenders and called for

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
Zacharia Nkomo Broderick Takawira Pascal Gonzo	<p>concurrent civil suit is still pending.</p> <p>Zacharia Nkomo is the brother of the leading human rights lawyer Harrison Nkomo. Broderick Takawira is a provincial coordinator of the ZPP, and Pascal Gonzo, a driver staff member at ZPP. They were all kidnapped by the Mugabe regime in December 2008.</p>	<p>their immediate release.</p> <p>- called for the perpetrators of these abductions to be held to account.</p>

BILAGA II

LIST OF RESOLUTIONS

List of resolutions adopted by the European Parliament between July 2008 and December 2009, and relating directly or indirectly to human rights violations in the world

(<http://www.europarl.europa.eu/DROI>)

Country	Date of adoption of resolution
<u>AFRICA</u>	
DEMOCRATIC REPUBLIC OF CONGO	23.10.08 (Clashes in the eastern border areas), 20.11.08 (Response of the European Union to the deteriorating situation in the east), 17.12.09
GUINEA	15.01.09, 22.10.09
GUINEA-BISSAU	12.03.09
KENIA	15.01.09 (Press freedom)
MAURITANIA	04.09.08
NIGERIA	20.11.08 (Death penalty)
SIERRA LEONE	24.04.09 (Support for the Special Court for Sierra Leone)
SOMALIA	20.11.08
SUDAN	12.03.09 (Expulsions of NGOs from Darfur)
TANZANIA	04.09.08 (Albino killings)
UGANDA	21.10.08 (Joseph Kony), 17.12.09 (Anti-homosexual draft legislation)
ZIMBABWE	10.07.08, 18.12.08
<u>AMERICA</u>	
NICARAGUA	18.12.08 (Attacks on human rights defenders, civil liberties and democracy), 26.11.09
UNITED STATES OF AMERICA	03.10.08 (Death penalty: the case of Troy Davis)
VENEZUELA	23.10.08, 7.05.09 (Case of Manuel Rosales)
<u>ASIA</u>	
AZERBAIJAN	17.12.09 (Freedom of expression)
AFGHANISTAN	08.07.08 (Stabilisation of Afghanistan: challenges for the EU and the international community), 24.05.09 (Women's rights)
BANGLADESH	10.07.08
BURMA (MYANMAR)	23.10.08

Country	Date of adoption of resolution
CHINA	10.07.08 (Situation after the earthquake and before the Olympic Games), 26.11.09 (Minority rights and application of the death penalty)
KASHMIR	10.07.08
KAZAKHSTAN	17.10.09 (the case of Yevgeny Zhovtis)
LAOS	26.11.09
MADAGASCAR	07.05.09
PHILIPINES	12.03.09
SRI LANKA	05.02.09, 12.03.09, 17.09.09, 22.10.09
THAILAND	05.02.09 (Situation of Burmese refugees)
VIETNAM	22.10.08 (Democracy, human rights and the new EU-Vietnam Partnership and Cooperation Agreement), 26.11.09
<u>EUROPE</u>	
ARMENIA	
BELARUS	09.10.08 (elections), 15.01.09 (EU strategy), 02.04.09 (Bi-annual evaluation of the EU Belarus dialogue), 17.12.09
BOASNIA AND HERZEGOVINA	24.04.09
GEORGIA	03.10.08
ITALY	10.07.08 (Census of the Roma on the basis of ethnicity)
KOSOVO	05.02.09
RUSSIA	18.12.08 (Attacks on human rights defenders in Russia and the Anna Politkovskaya murder trial), 17.09.09 (Murder of human rights activists)
UKRAINE	23.19.08 (Commemoration of the Holodomor, the artificial famine 1932-1933)
<u>MIDDLE EAST</u>	
IRAN	04.09.08 (Executions), 15.01.09 (the case of Shirin Ebadi), 07.05.09 (the case of Roxana Saberi), 22.10.09
IRAQ	24.04.09 (Humanitarian situation of Camp Ashraf residents)
ISRAEL	04.09.08 (Palestinian prisoners)
LEBANON	22.05.08
PALESTINE	04.09.08 (Palestinian prisoners in Israeli jails), 20.11.08 (al-Kurd family), 15.01.09 (Gaza)
SYRIA	17.09.09 (the case of Muhannad al-Hassani)
<u>THEMATIC</u>	
Death Penalty	10.07.08 (particularly the case of Troy Davis)

Country	Date of adoption of resolution
The evaluation of EU sanctions as part of the EU's actions and policies in the area of human rights	04.09.08
Promoting social inclusion and combating poverty: Promoting social inclusion and combating poverty (promoting social inclusion and combating poverty, including child poverty, in the EU)	09.10.08
The case of the Al-Kurd family	20.11.08
Development perspectives for peace-building and nation building in post-conflict situations	18.12.08
The situation of women in the Balkans	04.12.08
Srebrenica	15.01.09
Situation in the Gaza Strip	15.01.09
Situation in the Horn of Africa	15.01.09
50th anniversary of the Tibetan uprising and dialogue between His Holiness the Dalai Lama and the Chinese Government	12.03.09
Democracy building in external relations	22.10.09

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	9.11.2010
Slutomröstning: resultat	+: 50 -: 0 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Mário David, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Heidi Hautala, Richard Howitt, Anneli Jäätteenmäki, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Charles Tannock, Zoran Thaler, Inese Vaidere, Kristian Vigenin
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Laima Liucija Andrikiienė, Elisabeth Jeggle, Norbert Neuser, Vittorio Prodi, Helmut Scholz, Konrad Szymański, László Tőkés, Renate Weber
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Leonidas Donskis, Filip Kaczmarek